

DADZIS

Noskanējis

imantslochmels@inbox.lv

2006

SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957. GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ

jūlijs

Nr. 14

INTERVĪJA AR
**MĀRTIŅU
ROZI**

**VELNIE SPRĪDĪŠI
UN BALTIE LUTAUŠI**

**Latviešu
politiskās
lites
duramvārdi**

**Mūsu humora
ecmeistari:**

**J. Rirdāns,
J. Dreslers**

2006. GADA HUMORS

– DAKŠAS UN KATLUS PĀRDOSIM KOLEKCIONĀRIEM,
BET VELNUS – TAKSODERMISTIEM IZRĀŠANAI!

R. CINKUSS

Sveiks, miļo DADŽĪT!

Tev raksta 2. grupas invalīde. Gribēju dalīties pārdomās par kādu ļoti nepatīkamu faktu. Lietā tāda, ka jau kādu laiku ne pirmās, ne otrās grupas invalīdiem Rīgā Centrālās dzelzceļa stacijas sabiedriskā tualete vairs nav pieejama par brīvu. Mums, kā tagad saka, cilvēkiem ar īpašām vajadzībām jau tāpat ir grūti pārvietoties lielajā cilvēku burzmā karstajā pilsētas centrā, un tad vēl šis nepatīkamais fakts. Biļešu pārdevēja man laipni norādīja, ka invalīdiem bez maksas vēl joprojām ir pieejama tualete autoostā. Vismaz par to paldies, bet tas gan ir vājš mierinājums cilvēkam ar ierobežotām kustībām. Gribētos uzzināt šādu pārmaiņu cēloni.

Jūsu lasītāja GAIDA ŠVINSKA no Rīgas

Labdien, DADŽĪT!

Gribēju Tev paust savu sašutumu par to, kā strādā Hansabankas filiāle tirdzniecības centrā ALFA. Mana darbavieta atrodas pavisam netālu no minētās bankas filiāles, tādēļ iegriezties tajā samaksāt dažādus ikmēneša maksājumus sanāk diezgan bieži. Bet, ak, tavu skādi – tieši šajā filiālē ir tādas rindas, ka aptuvenais gaidīšanas laiks ir no 40 minūtēm līdz pat pusotrai stundai. Laikam jau varen labs kantoris, ka tik milzīgas rindas un visi plēstin plēšas uz turieni. Reiz darba darišanās gadījumā iet pa Lāčplēša ielu un ieraudzīju citu Hansabankas filiāli – garlaicības mākti aiz loga iedēja trīs klientu operatori. Apmeklētāja, vai spējat noticēt, – neviena! Rodas jautājums: kādēļ vienā filiālē uz vienu klientu ir trīs klientu operatori, bet otrā viens klientu operators uz 12 klientiem. Runāju ar paziņām, un izrādās, ka līdzīga pieredze ir gadījusies arī viņiem, tiesa gan, citās Hansabankas filiālēs. Vai tās nav absurds? Šķiet, sen ir pagājuši padomju laiki, kad stāvējām garās rindās pēc desām, bet, redz, nekā! Atliek vien cerēt, ka tuvākajā laikā situācija varētu mainīties, jo citādi kārtējiem maksājumiem nākas veltīt nevis pusdienas pārtraukumu, bet pārtraukumu uz pusdienu.

P.S. Diemžēl man nedz darbā, nedz mājās nav iespējas izmantot internetbanku, bez tam, trādjot galvenokārt ar projektiem, nauda manā ontā ienāk neregulāri, tādēļ, gribot negribot, maksājumi jākārtu klātienē.

Ar cieņu ILZE BRAMANE no Teikas

Jau vairākkārt žurnāls DADŽIS ir saņēmis lasītāju sūdzības par to, ka Cēsu iedzīvotāji un viesi savus auto var atstāt galvenokārt maksas stāvvietās.

Cēsu 800 gadu jubileju aizvadot, publicējam šo vēstuli.

Sveiki, DADŽĪT!

Viss sākās nu jau tālajā 1999. gadā, kad Cēsu pilsētas dome kādas ielas sakopšanu un remontu uzticēja SIA Cēsu maksas autostāvvietas (Cēsis, Rankas ielā 4) censoņiem, kas par to saņēma atļauju minētajā ielā izveidot maksas stāvvietu. Amats rokā, un uz priekšu, līdz beidzot Cēsis ir palikušas tikai dažas ielas, un kurām ir brīv' apstāties par brīv'. Turklāt neviena no tām neatrodas pilsētas centrā. Viena no retajām, varētu pat teikt vienīgā bezmaksas stāvvietā pie stacijas joprojām dižojas ar atbaidošu ceļa segumu. Iespējams, iedzīvotājiem būtu jāpieciņģas par to, ka pilsētā valda tāda kārtība un nevienš tūrists to nepametīs nesamakšājis, tikai pasākumu laikā visas stāvvietas pilsētas centrā ir bezmaksas. Ikdienā aina ir cita. Iztēlojieties – cēsiniēks ar savu auto piestāj pie aptiekas. Citramons maksā pāris santīmu, bet, iepērkoties aptiekā, jāpieskaita arī autostāvvietas izdevumi, un kopā sanāk gandrīz lats. Cits piemērs – vietējais zemnieks dodas uz tirgu, novieto auto stāvvietā, pārdod maisu kartupeļu

un, atgriežoties ar ietirgotajiem 5 latiem, viņš droši no tiem atskaitīt kādus Ls 2,70 par stāvvietu. Uz šī fona ventspilniekiem ir zelta dzīve, jo maksas stāvvietu atrast izrādīsies problemātisk.

Bet ienesīgajam biznesam ir uzradušies kleniki! Lielveikali savos stāvlaukumos gan neļaujot uzstādīt dzelzs rokas (kases automātus), bet vienam otram placina naudas maku! Un tā l, pat šai dienai – ceļa zīmes stāvēt aizliegts nomainījušas apstāties aizliegts. Ar nelieliem izņēmumiem uz brīdi, kamēr notiek pašvaldības vēlēšanas, kuru laikā topošie varas vīri šīm cūcībām darīt galu, sakopt stāvlaukumu un turpmāk tā vietā, lai izrakstītu so kvītis, likt pašvaldības policijai organizēt automašīnu novietošanu. Bet solīts makā nek.

Rezumēsim, kādam jābūt priekšvēlēšanu jājā. zirdziņam, lai saļauktu Cēsu domes vēlētajam prā Jāsola uz nebēdu, ka tas, par ko tauta satraukusi tiks novērsts tuvākajā laikā. Līdz nākamajām vēlēšanām tauta solīto būs aizmirsusi un varēs visu atkārtot vēlreiz. Ievēlēšana garantēta.

Miļo DADŽĪT, ja esi nopublicējis manu vēstuli lūgtum vienu žurnālu aizsūtīt G. Šķeste kungam personiski, lai viņš to var palasīt priek deputātiem.

Ar cieņu MODRIS ŠĪRAN

God. Šīranta kungs, ja DADŽIS jūsu vēstuli nopublicējis, tad varat būt drošs, ka arī žurnāls aizsūtīs Cēsu dome

PA DADŽA MATERIĀLU PĒDĀM

VEIKALNIEKIEM PA KRĀGU!

Tā secināja DADŽIS, izlasot Ināras Šteinbergas vēstuli par šā pavasara *super elastīgajām cenām* atceramies DADŽA Nr. 12). Tomēr, tā kā pirmais aizspāids mēdz maldināt, nolēmām sazināties ar žintru Poli – sūdzībā minētā veikala vadītāju. Ņīņa izrādīja neviltotu pārsteigumu, ka šīm adījumiem pievērsta tik liela uzmanība, jo, īņasprāt, viss ir noticis likuma ietvaros. Tas soti tikai normāli, ka mazāks tās pašas preces iepakojums maksā dārgāk nekā lielais 40 kg maiss. Pārfašējot precī, tiek izlietoti iepakojamie

izejmateriāli un uzlīmes, kas automātiski sadārdzina precī. Vai tiešām par 2 latiem? Jā tā varot būt gan, un neesot tur par ko brīnīties!

Var vai nevar, jautājam Patērētāju tiesību aizsardzības centram. Lūk, kādu atbildi mēs saņēmām.

Iepazīstoties ar situācijas izklāstu, šajā gadījumā ir noticis patērētāju tiesību pārkāpums, jo patērētāja tika maldināta gan par preces cenu, gan arī pieejamo iepakojumu. Lai patērētājs netiktu maldināts, ir nepieciešams norādīt preces cenu par vienību – litru, gabalu vai – šajā gadījumā – kilogramu. Ja pārdevējs nevēlas vērt

valā iepakojumu, patērētājs būtu jāinformē, l tā ir fasēta prece, taču, ja iepakojums tiek atvērt, patērētājs ir jāinformē, ka, iespējams, šī prece būs dārgāka, un jānorāda cena. Protams, ir grūts spriest, ņemot vērā tikai vienas puses situācija izklāstu, taču patērētājam būtu sākotnēji jāvēlšas ar iesniegumu un čeka kopiju pie uzņēmējam pieprasot atlīdzināt zaudējumus, savukārt, ja tā neizrādās sekmīgi, – ar iesniegumu PTAC Līepājas reģionālajā nodaļā.

PTAC Sabiedrisko attiecību un patērētāju informēšanas daļas vadītāja SANITA BIKSINIEC

Rakstiet mums! Žurnāla "Dadzis" redakcija Graudu iela 68 - A318, LV 1058 e-pasts: redakcija@dadzis.lv Tālrs: 7611708, fakss: 7611018

urnāls "Dadzis", iznāk kopš 1957. gada divas reizes mēnesī, reģ. apl. Nr. 000701251, ISSN 1691-2519. Iespiests LĢIA tipogrāfijā "Latvijas karte". Izdevējs SIA "Humora institūts". en. reģ. Nr. 40003757328, Graudu iela 68-A 318, Rīga, LV-1058. Tālrs. 7611708, fakss 7611018, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, www.dadzis.lv. Galvenais redaktors Andris Ruģēns. Humora nodaļas redaktore Kristīne Augstkalne. Mākslinieks maketētājs Dainis Breikšs. Reklāmas ievietošana: tālr. 9228921, e-pasts: reklama@dadzis.lv

© Pārpublicējot materiālus, nepieciešama SIA "Humora institūts" atļauja

PAR TAUTU UN TĀS PAŠLEPNUMU

Dīvaina lieta tādi jēdzieni kā tauta un tās pašlepnums. Bērnībā mani mācīja, tiesa gan, klusā balsī, neaizmirstot piekandināt: – *Nerunā kati!* – ka man jābūt lepnam par piederību latviešu tautai, ka piederu pie varoņu cilts, kura gadsimtiem apspiesta ir saglabājusi savu kultūru, pašapziņu un tēvutēvu reliģiozās un morālās vērtības. Par piederību pie tautas, kura abos pasaules karos spēja pierādīt gan Austrumu, gan Rietumu kaimiņiem, ka ir tiesīga pati lemt savu likteni. Man ieaudzināja pārliecību, ka pienāks laiks, kad mākslīgi izveidotā Savienība sabruks un mēs atkal būsim brīvi saimnieki savā tēvu zemē. Ka reizē ar neatkarību mēs atgūsim arī cieņu pret savām tradicionālajām morālēs vērtībām, kas ir ļāvušas tautai saglabāties cauri gadu simteņiem, neraugoties uz krustnešu bariem, Jāņa Briesmīgā un Pētera lielā karapūļiem, poļu un zviedru karakalpiem, Bermontiēm-Avaloviem, Šustiniem, Jekelniem un pašmāju Kangariem... – *O, sancta simplicitas!* – iesaucās Jans Huss, redzot, ka veca māmiņa piemet žagaru kūlīti ugunskuram, uz kura viņu dedzināja. Kā lai neatceras šos vārdus, atverot mūsu laikrakstus un žurnālus un ieslēdzot Latvijas telestacijas! – *O, sancta simplicitas!* – esaucos, saprotot, ka mani priekšstati par kultūru, tautas pašlepnumu, morāli un reliģiju ir bijuši labākajā gadījumā tumšo viduslaiku vai vēl tumšākā akmens laikmeta cienīgi. *Kā iemīlēt tējus!* – mani pamāca avižu virsraksti. – *Ir jāizprot tarpība starp homoseksuāliem un homoseksuāli orientētiem dzīves baudītājiem!* – Dāvidšova atklāsmē man skaidro attiecīgā seksa novirziena piedais speciālists. Izrādās, es tāpat kā absolūtais latviešu tautas vairākums esmu neglābjami atpalicis no vadošo Eiropas kultūrtrēģeru domas

lidojuma šajā jomā un man tāpat kā mūsu politiķiem acīmredzot vajadzētu noklausīties izsmeļošos Rietumu diplomātu skaidrojumos kārtējā gaismas nesēju seminārā. Vai – vēl labāk – iziet praktisku apmācību kursu... Lai nu šoreiz paliek cilvēces labākā un progresīvākā daļa – geji, lezbietes, zoofili, pedofili un nekrofili ar savām īpaši izsmalcinātajām dvēseles dzīves problēmām, kuras man, parastam heteroseksuālim, ir nepieejamas. Vēl vairāk nekā seksa niansēs, izrādās, es esmu atpalicis pašā tautas un tās pašlepnuma jēdziena izpratnē. Izrādās, ne jau Staļina terora upuriem jāceļ pieminekļi, ne jau mežabrāļu komandieru vārdos jāsauc ielas, ne jau par latviešu karavīru varonību jāmāca skolās! Un – būtiskākais – ne jau Rīgā jāpieņem lēmumi! Tāpat kā reiz bija jāizprasa Maskavas atļauja visos jautājumos, ieskaitot GOST-u izmaiņas, pieliekot sāli putrai sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos, tā tagad noteicošais vārds, vai Rīgā leģionāri un to pēcteči drīkst nolikt puķes pie Brīvības pieminekļa, vai mēs drīkstam runāt VISU patiesību par pēdējo 66 gadu notikumiem, vai un cik drīkst minēt vārdus *latvieši* un *Latvija*, pieder mūsu Briseles kolēģiem un Lielajiem Brāļiem Rietumos. Es saprotu, ka drīz vien nedrīkstēšu saukt sevi par latvieti, jo tas būs nicināms nacionālisms, ka vārdkopa *latviešu tauta* drīz būs novecojis jēdziens tāpat kā *heteroseksuālis*, bet jēdziens *tautas pašlepnums* būs attiecināms tikai uz dažām izredzētām nācijām... Tad es tipiski latviskā spītībā atceros bērnībā dzirdēto – varas ir nākušas un gājušas, bet latviešu tauta ir palikusi!

Jūsu DADZIS

NO VIENA GRĀVJA OTRĀ

Smēķēt, protams, ir kaitīgi. Apdūmot blakusesošos pilsoņus arī ir slikti. Tomēr, vērojot, ar kādu centību šobrīd tiek apkaroti smēķētāji, rodas iespaids, ka drīz uzsmēķēt varēs tikai 10 km no apdzīvotas vietas vai, īpaši maskējoties. Bet tādi jau mēs esam – vienu galējību nomaina cita, tā teikt, no viena grāvja otrā, bet par to, ka starp šiem grāvjiem atrodas ceļš, – aizmirstam.

J. Kārklīņa karikatūra

POLITISMI

Politika ir tad, kad prātojot un rīkojoties kalpo Dievam tā, lai neaizvainotu arī velnu.

/P. Buastrs/

Nav tik slikta stāvokļa, ko politiķis nespētu padarīt vēl sliktāku.

/Brendams Bihans, īru dramaturgs/

Neviens piedzēries jurnieks netērē naudu tik ātri kā kongresmenis skaidrā prātā.

/Amerikāņu izteiciens/

Nav grūti būt par satīriķi, ņemot vērā to, ka visas partijas piegādā tev materiālus.

/Vils Rodžers, amerikāņu satīriķis/

– JŪTU, MŪS BREMZĒ KAUT KĀDS SMAGUMS...
D. Breiks

VIENS PAR VISIEM, VISI VIENS PĀRI OTRAM !

2006. gada 7. jūlijā Rīgā kinoteātri Coca Cola plaza pēc vairāku gadu gaidīšanas savu pirmizrādi beidzot pieredzēja studijas AB darinātā un ārzemju kolēģu finansētā animācijas filma *Trīs musketieri*. Visi patiesi bija pamatīgi nogaidījušies, un pirmizrādes dienā skatītāju masa gāzās pār kinoteātri kā cunami. Neilgi pirms filmas sākuma kļuva skaidrs, ka viss ar ielūgumiem un biļetēm bruņotais pūlis zālē neietilps arī tad, ja sēdēs viens otram piču paunā. Kā gadījās, kā ne, ielūgumu rokā izstiepis aiz durvīm palika arī pats filmas producers Māris Putniņš. Apsardzi izdevās iežēlināt, un pārpratus tika novērsts.

Neiedzilnoties šī notikuma niansēs, DADZIM ir ieteikums Kultūras ministrijai: piešķiriet vairāk naudas latviešu filmu veidošanai, citādi nākamās pirmizrādes laikā kāds kinoteātris tiešām tiks nobradāts līdz pamatiem.

J. Kārklīņa ilustrācija

Veči kā skābputru katli –
Dzīvo, nekāda prieka.
Pabalsts mūžiņa galā
Vienmēr par mazu liekas.

Ministrs noplāta rokas:
– Ko lai es, nabadziņš, daru?
Ar pensiju varētu iztikt –
Mēnesis ir par garu.

ARNOLDS AUZIŅŠ

SLĀPĒM NAV NOZĪMES
VISU IZŠKIR BADS

JAUNUMS!
TAGAD AR BIEZUMIEM

G. Ziemeļa fotokolāžas

KO JŪS ZINĀT PAR KARSTUMU?

Karstums ir viena sasodīti divkosīga padarīšana. Vidusmēra eiropietim plus trīsdesmit nozīmē klusu stenēšanu un veicīgu iekārtošanos ēnā ar aukstu alus pudeli rokā, kamēr Āfrikas moriši, iestājoties šādai temperatūrai, ievīstās kažokos un joņo, ka zib vien, lai nenosaltu. Galējo ziemeļu iedzīvotājus nav pat jēgas pieminēt. Viņiem trīsdesmit grādu karstums ir tikai nezinātniska teorija, ar ko biedēt mazus bērnus: – *Ja atkal brokastīs neēdīsi roņa taukus, atlidos svešie no kosmosa un sacaurumos tevi ar trīsdesmit grādu karstiem lāzeriem!*

Liksim mierā gan čukčus, gan morišus – ar neciešamo karstumu, kas ik gadu mūs aplaimo vasarā, jātiek galā pašiem. Vai mēs to protam?

1. Iestājoties neciešamam karstumam, visiem Latvijas iedzīvotājiem:

a) slaidos rikšos jājoņo no Liepājas līdz Balviem un atpakaļ, lai rūdītu organismu;

b) jāietinas baltā, slapjā paladziņā un, klusi vaidot, jāsteberē uz kapsētu;

c) jāsapērkas ievērojami krājumi vēsa alus un saldējumu, jāielien vannā ar aukstu ūdeni, bērni jāstūķē spaiņos un toveros un, dziedot liksmas dziesmiņas, jāgaida rudens.

2. Drošākā pazīme, kas norāda uz karstuma tuvošanos:

a) veikals izzūd alus un minerālūdens, toties parādās ģibstoši pensionāri;

b) tūrisma firmu piedāvājumos Turciju un Ēģipti nomaina Norvēģija un Islande;

c) jūs pieķerat kaķi, kad tas ar jūsu bārdas skujamo verķi mēģina atbrīvoties no sava kažoka.

3. Ierastākās ziņas bula laikā:

a) morgā nogādāts jau 34. pensionārs, lai vēsumā sagaidītu mērenāku gaisa temperatūru;

b) no tilta ūdenī ielēkušie pašnāvnieki iesūdzējuši savus glābējus tiesā par piedzīvoto vardarbību atvēsināšanās laikā;

c) baltie lāči – teroristi ieņēmuši lielveikala saldētavu.

4. Pirmā palīdzība no saules dūriena cietušajam ir:

a) vēsa attieksme no draugu un ārstu puses;

b) atvēsināts zārks ar ledus spilventiņu;

c) mākslīgā elpināšana no mutes mutē, ko izpilda atvēsināšanās nolūkā alu sadzēries indivīds ar mērķi, lai cietušais izvemtos un tad kļūtu labāk.

Jūsu atbildēs dominē a variants.

Karstumu jūs paciešat ar stoicisku mieru. Apkārtējiem rodas iespaids, ka neko par to nezināt. Jūs noteikti esat dezodorantu un tautas medicīnas eksperts. Iespējams, dzīvojat kopā

ar kondicionieri. Varbūt jums rados mokaš jo kā citādi var izskaidrot to, ka spējat saglabāt racionāli vēsu prātu brīdī, kad apkārtējo apz gandrīz izžuvusi.

Jūsu atbildēs dominē b variants.

Jūs esat karsts cilvēks. Jums ir karsta srokas, piere, aknas, nieres, liesa... Ton pašam to nezinot, jūs atrodaties atklāsr priekšā. Jums ir iekšējā balss! Uzticieties un izmantojiet vismaz vienu no zināmajiem atvēsināšanās paņēmieniem. Darbs nav za nekur neaizsmuks!

Jūsu atbildēs dominē c variants.

Karstums nav brālis! Jūs atverat logu. ātri aizverat logu. Jūs dodaties uz veikalu konstatējat, ka dzeramā ūdens krājumi ir izsīk Jūs aizmetat kreklu, bikses, cepuri... Nolem izriest krūtīs un stāties preti nevaldāmi stihijai. Svelme, ūdens, tunelis, balta gaisma Jūs atpoptaties ar aukstu kompresi uz galvas. apgalvojat, ka esat nocirtis nelabajam visas galvas, dzīvā ūdens avots ir atbrīvots un pasa glābta. Nepazīstama sieviete baltā uzsvā apgalvo, ka... Ak, ko gan viņa var zināt supervaroņu likteni.

Jūsu atbildēs dominē a, b un c variants?

Acimredzot esat filozofs. Neuztrauciet Mūsdienās ārstē visu. Lasiet papildjautājumu

● Kāpēc āfrikāņiem ir melna āda, ja zināt ka šī krāsa labāk pievelk siltumu, bet āfrikā nedzīvo Ziemeļpolā?

● Ūdens vārās 100 grādu temperatūrā, I kāpēc jūs vēl neesat redzējuši nevienu uzvi: jušos dzērāju, ja viņa ķermeņa temperatū ir plus 36,7, gaisa temperatūra plus 30, I šķidrūmam, ko viņš lieto, ir 40 grādi?

● Aziāti uzskata, ka labākais atvēsināšar veids karstā laikā ir karstas tējas dzeršana. nātnieki uzskata, ka karstā laikā jālieto dau auksta, viegli sāļta ūdens. Eiropieši savuk ir paraduši karstā laikā patērēt daudz auku: nesālta alus. Kuram no viņiem ir taisnība?

● Kāpēc somi, kuriem ir tik attīstī pirti iešanas tradīcijas, karstā laikā šo prie neizmanto par brīvu, bet mēdz nolist vē kafejnīcās vai savu māju pagrabos?

● Kāpēc pingvīni, kuri ir melnbalti, dz tikai Antarktidā, lai gan, ņemot vērā krāsojū varētu ar vienādiem panākumiem dzīvot g Dienvīdīpolā, gan Ziemeļīpolā?

● Kāpēc šokolāde, kurai ir jākūst nevis j rokās, bet mutē, neielikta ledusskapī, 30 grā karstumā sāk kust uz galda?

● Vai, izlasot šos rosinošos jautājumus, ju kļūva nedaudz vēsāk?

DZINTARS MELNIS un A. KU

KURINĀJA FRĀKUMI

- Ja tev nav ko teikt, tas jau kaut ko izsaka.
- Visbiežāk maldās tie, kam viss ir skaidrs.
- Dzīves skolā špikot nav aizliegts.
- Laiks zobus nezaudē.

FRANCIS USĀNS

100 grami un kultūra

- Talanti atraisās ne tikai dzērumā.
- Dažkārt pie skaidrības tiek arī skaidrā prāt
- Cits iedzer, kad vairs nevar, cits – kad vairs bez tā nevar.
- Katram redzams: daudz vairāk ir to, kuri noēdušies, nevis nodzērušies.
- Citreiz visu izšķir gadi, citreiz grādi.
- Bomzis nevar nodzerties.

A. BRIED

DOBERMANIS SAŅEM SKŪPSTU NO
SAVAS ĪPAŠNIECES SĀRTAJĀM LŪPĀM...

BOBELMANIS MĪĻI NOLAIZA SAVĀ
PIEKUSUŠĀ SAIMNIEKA SĀRTO ĢĪMI....

DOBERMANIM TIEK LIEGTS PAT TAS
PRIEKŠ – NO SIRDĒS IZKĒŽĪTIES.....

BOBELMANIS SAVU EKSKRAMENTU
IZVIETO PĒC SAVAS SUŅA SIRDSPĀTIKAS...

VIENS NO LABĀKAJĀM ADRINDĀM TOP
IEKAUSTĪTS PĀR PIESLAPINĀTĀM TELPĀM...

OTRS ATĻAUJAS APSLAPINĀT KAUT VAI
VISU ŽEMES LODI AR SMAIDU PURNĀ...

VIENTKĀRŠA IZEJA

Bet tas taču vienkārši: Latvijas tēlu pieminekļa galā jāierīko uz griežama rata un viens vecītis lai tad ratu griež atkarībā no pašreizējās orientēšanās apakšā.

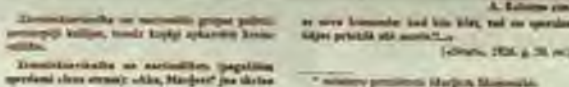
Latvija (uz Igauniju un Lietuvu): «Tā truksni viņi tišām taisa, lai mēs nevarētu sargāties».

(«Svaris», 1921, 29. nr.)

«Tilts»: «Ja tik viņi stalgātu vien, bet viņi slauka gar mani savas netirās kājas!»

(«Svania», 1921. г. 33. нг.)

„ŠOVINISMA“ TANTINAS

«Ripsche Rundschau» un «Coroșii» raksturo
vairu valodas cīsmena ieviešanu māsu sūdzādo-
m «Ieviešu baltā romāņu kultūro hipertro

T-um Ceroguz: «(1); jasn diagnosa, Fran Randscham, par to intervju kultura hipertrofije ir viane feniale dūmane. Lai viane hipertrofije ir no priekšas un pakal; lai viane viane angustskole ir viane viane hipertrofije».

(Sept. 1971, p. 39, nr.)

VALDĪBAS STĀVOKLIS

(Supp. 1927 - 45 - 1)

DADŽA VIESIS

Vai Latvijas govīm atkal draud knišļu izbrukumi, vai atkal nesāksim kukurūzas audzēšanu Latvijas laukos, cik vidēji nopelna zemnieks? Šos un citus jautājumus varējām izdot Latvijas zemkopības ministram Mārtiņam Rozei, kurš šoreiz viesojas DADŽA lappusēs. Tomēr neuzdevām – par to taču var pavaicāt arī citi. Lai tie jaunie skrien, DADŽĪM patik šķērsdēties jautrās atmiņās ar interesantiem arunu biedriem.

DADŽIS: – Jūsu pirmā saskarsme ar lauksaimniecību?

Mārtiņš Roze: – Kad vasarās dzīvoju Priekulē, pie vecākiem varēju izbaudīt dažādus lauku priekus, un viens no šiem priekiem bija mūsu kaimiņi. Viņiem bija ļoti daudz vistu, un viņi tās audzēja ļoti labtīgi – bez jebkāda nožogojuma. Vistiņas klejoja pa apkārtni, arī pa mūsu mājām. Nekas jau nebija pret istām, tik viņas mēdza izkašāt visu, kas izkašājams. Tomēr bija arī pozitīvā puse – vistas mēdza dēt olas mūsu jāņogu krūmiem. Nebija daudz jādomā, cik ātri padoms rokā. Olas tika zolīdi pārdurtas, šķidrums izliets ārā, tā vietā ieliets ūdens. Olas bija ietītas, tādēļ, kad ar baltmaizes mīklu aizmīcījām aurumus ciet, tas neizskatījās uzkrītoši. No skata nāzliet savādāka, klunkšķoša ola – bet kaimiņš īenalga mēģināja olas cept, un tad sākās istākā smutība un kliegšana! Tāda bija mana pirmā saskarsme ar lauksaimniecību un dzīvnieku labturību. Bija gan arī indiāņu lietas ar tām pašām olām, bet tad tās jau bija piepildītas ar skudrām vai vaboliņiem.

DADŽIS: – Kā pagāja studiju gadi?

Mārtiņš Roze: – Studiju gados darījām daudzas lūlības. Ātceros, pēc viesošanās Gaiziņā mums bija pagājies kāds spārnots teiciens. Pavasārī uz pēdējo niegu visi brauca uz Gaiziņu slēpot vai šļūkt uz lēvēm. Mēs jau bijām ievērojuši un zinājām, ka zālne ir tāda bedre, kurā visi iekrīt. Apsēdāmies ībā vietā, kur var vērot, un smējāmies kā negudrāki – kā viens tajā bedrē iekrīt, tā otrs tam pārbrauc ārā. Lidz ar to radās sulīgs teiciens – redz, redz, kā tie slaidi aizgāja ar d... pa gīmi. Tā mums šis teiciens ļāva par kursa folkloru, un, ja kāds bija uz cita

rēķina izbraucis, tas bija īsti piemērots.

Reiz no darba braucām uz kvalifikācijas celšanas kursiem. Toreiz tie notika selekcijas un ģenētikas institūtā Odesā. Dzīvojām Odesas viesnīcā, istaba – kā jau tajā laikā – bija liela, ar sešām gultām. Mēs tur dzīvojām pieci kursanti, bet sestajā gulētājs visu laiku mainījās, kā jau viesnīcā. Vienu vakaru ēdām istabiņā vakariņas, viss kā pieklājās, ar Odesas alīņu, zivtiņām. Pēkšņi pie mums ienāca otrā ranga kapteinis, zemūdenes komandieris, kuram jāguļ sestajā gultā. Mēs viesnīcā jau ļoti labi bijām iedzīvojušies. Komandieris pasēdēja kopā ar mums, iebaudīja un šķīroties uzdāvināja divas pudeles ar dzidru šķidrumu. Pudeles bija aizbāztas ar paštaisītiem korķiem no avižpapīra, un mums bija skaidrs par to saturu. Saprotams, uzradās varonis – šoreiz kolēģis no Čabinskas, kurš apgalvoja, ka viņam novinnēt divas pudeles spirta esot pierasta lieta. Tiesa gan, tā āk par tējas glāzi vīrs netika...

DADŽIS: – Kā ar humora ministra posteni? Dažkārt var dzirdēt apgalvojumus, ka, ieviešot Eiropas Savienības direktīvas, bez humora – tiesa, bieži vien pabēdīga – iztikt neizdodas!

Mārtiņš Roze: Bēdīgais humors gan vairāk rodas ne tik daudz Eiropas Savienības direktīvu, cik bieži vien mūsu pašu juristu dēļ. Piemēram, ir prasība kūtīs izbūvēt ieslīpas grīdas, lai noplūstu mazgājamais ūdens. Viss jau būtu labi un pareizi, bet mūsu juristus neapmierī-

nāja frāze *pietiekams slīpums*. Viņi, precīzi cilvēki būdami, pieprasa norādīt konkrētu slīpuma leņķi.

DADŽIS: Nedaudz nopietni – vai tomēr nē risks lietot pārtikā ASV un Eiropā tik plaši izplatīti ģenētiski modificēto pārtiku, ko mums burtiski uzspiež?

Mārtiņš Roze: – Teikšu atklāti, arī es neesmu šādas pārtikas aizstāvis, lai gan liekas, ka vēl lielākā problēma var izraisīt tik ļoti iecienītie augšā stimulatori lopkopībā. Nav noslēpums, par kādu plastmasainu masu pārvēršas šādu dzīvnieku gaļa. Vienīgais – varu godīgi apliecināt, ka Latvijas pagaidām šādas tehnoloģijas ir vismazāk izmantojamas starp pārējām Eiropas Savienības valstīm.

DADŽIS: – Vai no mūsu ikdienas un svētku galda tomēr nedraud pazust daudzās pēc tēvu receptēm gatavotās delikateses – kūpinātās butītes, cūkas šķēķītis un daudzi citi gardumi, lai tagad nomainīs ar konservantiem, krāsvielām un apetaizeriem piesātināti standarta ēdieni?

Mārtiņš Roze: – Noteikti nē! Problēmas ģenerēti rodas cita iemesla dēļ – veikli vīri izmanlikumā atļautās tiesības individuālam uzņēmējam ražot un savu precī realizēt pašam vai ar pilnvarotās personas starpniecību un, slēpjoties aiz šādiem ražotāja muguras, organizē veselus pagrīdes ceļus un izvairās no nodokļiem.

DADŽIS: – Tad jau mēs varam kopīgi novēlēt DADŽA lasītājiem neklausīties pesimistos un drosmieloties ar Latvijas lauku un jūras delikatesēm vismaz tuvākos simt gadus?

Mārtiņš Roze: – Droši! Un vismaz tikpat ilgst smieties kopā ar DADŽI!

Katrai tautai ir savi varoņi. Krievu biļinu brašu i mēdz gulēt uz krāsnīm un stāvēt krustcelēs, apcerot, kas ir svarīgāks – zirgs vai paša galva. Latviešu Sprīdītis tā nerikojas! Sprīdiša svarīgākais atribūts ir lāpsta un moto – darboties, darboties un vēlreiz darboties! Saprotams, nepieciešams darbības motīvs, un Sprīditim tas ir nesatricināms kā Daugavas dolomīts. Apslēptā manta! Atbilstoši tradīcijām nauda kaltējas kapu, pilskalnu un dažādu citu milžu Lutašu senču dzīvesvietu tuvumā un dažkārt mēdz spīdēt, izplatot spokainu gaismu. Tieši šīs gaismas savaldzināti latviešu Sprīdiši ķer lāpstas un čakli rok mēness apspīdētos pilskalnus, kapos un senkapos, meklējot zelta gredzenus un zelta

zobenus starp baronu pišļiem, zelta zobus ebreju šaušanas vietās, ordeņus un identifikācijas zīmes starp kritušo leģionāru un vācu karavīru kauliem (lai nu arī tie *blenduki* nespīd, ja vien nav piesūkušies ar kaulu fosforu, toties spīd naudas zīmes, par kurām gan kolekcionāriem, gan radiniekiem var pārdot bojā gājušo cīnītāju personiskās lietas! Starp citu, kopā ar mūsu Sprīdišiem šajā pišļu biznesā ievērojamu aktivitāti Latvijas kauju laukos izrāda arī brā īgās Lietuvas Sprīdiši, kuri organizē regulārus reidus uz kritušo karavīru kapu vietām), saktas un kaujas cirvjus senču kapulaukos, par monētu depozītiem nemaz nerunājot! Daži Sprīdiši ir iemanījušies citiem – Racējsprīdišiem – pārdot kritušos, tā teikt, *buntēs*. Sak, ja maksāsi par katru karavīru tik un tik, parādīšu, kur gul četordesmit zaldātiņi un trīs virsnieki! Protams, jo augstāka čina, jo lielāka takse.

Īpašu vietu citu Sprīdišu vidū ieņem tā sauktie Pancersprīdiši. Salasījušies padomju laika propagandas literatūru, kurā kritušo vācu karavīru un bojā gājušās tehnikas skaits tika reizināts ar simtu, bet padomju karavīru un tehnikas vienības zaudējumi savukārt izdalīti ar simtu, čaklie Pancersprīdiši katrā purva akacī vai upes līcī redz vācu tanku *Tīgeri*, *Karalisko Tīgeri* vai *Ferdinandu*.

VĒSTURISKA ATKĀPE

Visa kara laikā Latvijas teritorijā bija 50 *Tīgeru*, un tikai viena liktenis ir neskaidrs.

Pretēji padomju virspavēlniecības ziņojumiem par tikai vienā kaujā vien iznīcinātiem 1200 (!) *Ferdinandi*em, jāsaka – vācu armijā bija mazliet vairāk par 120 šo pašgājēju lielgabalu, no tiem tikai nedaudzi gāja bojā Austrumu frontē, bet tieši Latvijas teritorijā nevienš.

Pieaugot iespējām iegādāties elektronisko meklēšanas aparāturu, ir parādījušies modernie Sprīdiši, kuri mēdz pastaigāties pa Latvijas laukiem un, ieraugot senču pilskalnu vai senkapus, priecīgi iesaucas: – *Ir! Spīd!* – un rikšiem vien skrien uz džipu pēc aparāta un lāpstas. Labi, ja tikai pēc lāpstas! Progresīvākie no viņiem iedarbina traktoru vai ekskavatoru motorus, un – uz priekšu, Latvija! Ne tik sen, meklējot zelta mucu, viens tāds Sprīdītis Latgales pusē noraka pilskalnu vienā paņēmienā, un nav viņa vaina, ka mantu sargājošais melnais suns mucu pa gaisu pārnēsa uz citu pilskalnu. Savukārt Talsos, pilsētas centrā, meklējot bēdīgi slavenā Jekelna bunkuru, grupa Sprīdišu aizrakās bezmaz līdz Kēniņkalna pamatnei, izraisot baltu skaudību vietējo gnomu un rūķīšu sabiedrībā. Saprotams, Jekelns, būdams visai nenovīdīgs tēviņš, šādu varbūtību bija paredzējis un pa nakti pazemes bunkuru ar astrālo spēku palīdzību pārvietojis uz citu Latvijas novadu, tā Sprīdišus atstājot pie sasistas siles.

Ir redzēti arī Sprīdiši – Vēstures Korifeji, kuri ar apbrīnojamu neatlaidību tepat Latvijā turpina meklēt Tempļiešu bruņinieku ordeņa dārgumus, Kār 12., Napoleona un Staļina kara kases, ar zeltu piebāztas abvēra lidmašīnas, Dzintara istabu, Pečoru klostera dārgumus vai vismaz ķeizara Vilhelma 2. un Trešā reiha dārgumus.

Tomēr, kā nesen to varējām redzēt un dzirdēt mūsu pašu televīzijā, ne visu Sprīdišu pūles izrādās veltīgas! Skopo milžu Lutašu (skat. Latvijas 100 gudro) atvēlēto budžeta santīmu aplaimotie muzeju darbinieki un vēsturnieki ar skaudību varēja vērot Sprīdiša ar lepno segvārdu Melnais Arheologs savākto senču rotaslietu kolekciju, ņemtu no pussatrūdējušas vecvecvecmāmiņas kauliem kādā kapu kalniņā... Kur nu vēl TV žurnālistu bijīgie vārdi par Daliņa kausa vērtības pielīdzināšanu Maķedonijas Aleksandra zelta bruņu cepurei! Saprotams, ne mazāko šaubu par šādu Sprīdišu darbības likumību,

atrasto mantu reālo vērtību un likumīgā īpašniekiem! Daliņa kausa gadījumā tū sportista radinieki, pēc kuru plāna un iniciantas tika meklētas, un kausa vērtībai nulles būtu jānoņem, bet tie jau ir sīkumi!

Tiešām, nebūsim sīkumaini! Kaut ku trejdeviņām zemēm, aiz trejdeviņām j tālajā Vācijā vai Austrālijā, Skandināvijas un citur tālajā Tumbā it kā eksistējot s noteikumi un bargi sodi, modri likumsar nikni Lutaši, kuri ne auj Melnajiem Sprīc izlaupīt ne senas, ne jaunas kapu vietas ņāties karavīru bunkuros, kritušo atdusas vai senču pilskalnus, kur ar tādām lietām tot nodarboties tikai licencēti un attie iestādēs sertificēti speciālisti, bet Melnie Sp

uz naudas pūķiem un malduguntiņām raug tikai sapņos vai caur mežģiņu rotātiem loč. Arī iegādāties un lietot moderno elektr nedrīkstot jebkurš Melnais vai Pelēkais puika, nerunājot nemaz par nogrimušo i vai vēsturisko vērtību izlaupīšanu. Tie g likumdošanas un likumu ievērošanas smalkuri mūsu Baltajiem, no augšas par savu su apspīdētajiem simt Lutašiem ir tāli un s. Kas gan ir pašu tautas vēstures liecības, c pret kritušajiem karavīriem, kultūras vē vai godbijība pret senču kapiem! Nieka tūkstoši latu, pārdodot melnajā tirgū! T Latvenergo trīs miljoni, Bankas Baltija afēri digitā ā televīzija... Siekalas mutē, iedomāj vien. Vienā Jūrmalas ķemertiņa pārmētiēnā p iebira vairāk naudas, nekā var dabūt Latgalit kārtējā kolekcionāru saietā par veselu batal kritušo, lai kāda forma tiem būtu bijusi muč. Tādēļ – asiniet lāpstas Melnie Sprīdiši, nolūk spožāku uguntiņu Spīganu purvā vai nopē no viedā lauku veča kārtējo karavīru kapu ku, un lai veicas! Baltajiem Latvijas Lutašiem savas rūpes!

A. RŪP

J. Kārklīņa ilustrā

ZIŅAS NO NEZIŅAS

Vakar Bagdādē arestēta irākiešu sātānistu grupa, kas slepeni pielūdza Džordžu Bušu.

Nopietns skandāls izcēlies Ukrainā, kur rasismā apvainots pazīstamais bokseris Vitālijs Klčko. Apgrozībā laists slepeni nofilmēts videomateriāls, kurā redzams, kā viņš sit kādu nēģeri.

Baltais nams atvainojas par to, ka publicē 22 visbīstamāko teroristu saraksts izrādījies t pilns Bin Ladena vārds.

Nācis zināms: par zaļās tējas lietderību runā vismaz 2000 gadu, taču lielākā daļa cilvēku aizvien dzer tieši melno tēju.

Gāja Sprīdītis nakti uz purvu.
Atrada Sprīdītis naudas podu.
Apsēdās Sprīdītis uz celma un raudāja.
Sūri raudāja.
Kāpēc?
Tāpēc, ka bagātie arī raud.

Arheologs A. Vasks par Melnajiem Sprīdišiem

Šie, ar elektronisko meklēšanas tehniku bruņotie arheoloģisko vietu apmeklētāji jeb, pareizāk sakot, postītāji pēdējos gados ir kļuvuši par nopietnu draudu Latvijas kultūras mantojumam. Runa nav tikai par to, ka kapu, lai arī tūkstoš gadu vecu, apzagšana ir vienkārši neētiska. Ne mazāk svarīgi ir tas, ka šie postītāji, patvaļīgi rokot senkapos vai pilskalnos, iznīcina mūsu aizvēstures liecības. Atšķirībā no šiem Melnajiem Sprīdišiem arheoloģijas speciālisti izrakumu procesā dokumentē desmitiem dažādu pazīmju un detaļu, kas ir būtiskas mūsu aizvēstures izziņai. Atrastās senlietas neapšaubāmi ir svarīgas, tomēr tās ir tikai daļa no Latvijas aizvēstures kopainas. Svarīgi arī tas, ka katrs arheoloģiskais piemineklis, vai tas būtu pilskalns, kapulauks vai kulta vieta, ir unikāls, jo otra tieši tāda vairs nav.

Tēlaini sakot, viens no šo Melno Sprīdišu mīļākajiem darbiņiem ir plēst ārā lapas no mūsu vēl neizlasītās Latvijas aizvēstures grāmatas. Sprīžot pēc viena jūnija svētdienas *De facto* raidījuma, šķiet, ka LTV viņiem ir labs palīgs (vai arī tur strādā ļaudis, kuri neko nav dzirdējuši par kultūras mantojumu, tā saglabāšanu un juridisko aizsardzību). Žēl.

ANDREJS VASKS,
arheologs, Dr. habil. hist., profesors

Lietuvā izdots kompaktdisks, kurā Seima deputāti no dažādām partijām lasa pasakas bērniem. Tas ir dabisks process! Līdz šim politiķi no tribīnes stāstīja pasakas pieaugušajiem. Bērni ir daudz pateicīgāka auditorija, turklāt šīs pasakas sacerējusi pati tauta.

ASV izdota rokasgrāmata, kā amerikāņu uzņēmējiem uzvesties ārzemēs, lai viņus neuzskatītu par skaļiem, iedomīgiem un neinformētiem par citām kultūrām.

Ieteikumos rakstīts: *Klausies vismaz tikpat daudz, cik runā! Pietaupi lekcijas bērniem.*

Padomu devējiem lies būs būs arī tās aizrādījums: *Apģērbies, pēc tam vienmēr varēsi izģērbties.*

Pliks amerikānis laikam tomēr tiek vērtēts zemāk nekā plīks eiropietis. Laukā ir tik karsti! Bez maz jāpriecājas, ka esam eiropieši.

ANO Ģenerālās Asamblejas Budžeta komitejā darbojas Krievijas pārstāvis Vadims Kuzņecovs. Diplomātu aprindās runā, ka viņš esot ļoti tīrīgs. Zināma lieta – ne tikai pats bieži mazgājas, bet arī *atmazgā* netīro naudu.

Sabiedriskās domas aptauja liecina, ka sestā daļa Lielbritānijas iedzīvotāju mēdz ierasties darbā alkohola reibumā. Atraduši, ar ko izcelties! Šo niķi ierādīja Padomju Savienība – viena sestā daļa zemeslodes dzīvoja grādīgo dzērienu apdullinātā.

Anglijas karalienes Elizabetes II mazprincis Harijs alkoholu un narkotikas nomēģināja jau pirms pilngadības sasniegšanas. Pēc tā iestājies armijā, lai kļūtu par virsnieku. Ku beigas ar draugiem nosvinējis striptīzklubā. Jau saka – īstam virsniekam jāizbauda viss. Turklāt stresu vislabāk ņemot suņi un sievietes...

Beidzot atminēta politiskā mīkla – kāpēc Maskava liek mierā Lietuvu, bet visu laiku nepārtraukti ķengā Latviju. – *Mums gan ārlietu ministrs, gan Valsts drošības departamenta vadītājs abi ir bijuši Valsts Drošības komitejas virsnieki*, – skaidro kaimiņvalsts eksprezidents Rolands Pakss.

Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus Ku izskata tiesā. Kamēr piespriež sodu, jāgaida ceturksis, kad viņi mēneši. – *Mēs šo laiku izmantojam lietderīgi*, – atzīstas kubietes, – *iznēsājam bērnus*. – Latviešiem, apdomā! Likumdevēji, nesteidzies izskatīt lietas ātri! Kad ir tik liels ceļu satiksmes negadījumu skaits kā šeit, demogrāfiskais spiediens beidzot būs garantēts.

Kas ir kultūrplaiss? Piemēram, ieslodzītais musulmaņi Lielbritānijas cietumā protestē, čurājot jastāv ar seju pret Meku: – *Vai nu laimīgi mūs laukā, vai arī iekārtojiet jaunas tualetes!* – viņi saka. Ar islāma garīdznieku atbalstu labierīcināt tiek pārbūvētas. – *Nostāties ar pakalu pret svešiniekiem!* – brīnās angļi. – *lūk, izpaužas plaiss starp kultūrām.*

Apkopojis A. AUZI

J. Kārklis

SKAIDROJOŠĀ VĀRDNĪCA

Sirdsapziņa – maskējusies paranoja, kura nemitīgi atgādina, ka jums seko.

Teoloģija – mēģinājums neizskaidrojamo paskaidrot ar tādu lietu palīdzību, kuras nevar nedz redzēt, nedz pierādīt.

Eksperts – cilvēks, kurš nedomā. Viņš zina.

Optimisms – prāta kūtruma radīts blakusefekts.

Kaņepes – tas noteikti ir koks, tikai tam nekad neizdodas izaugt lielam.

Lameris – cirvis, kurš uzskata sevi par baigi aso.

Uz laiku – par vienu dienu mazāk nekā vienmēr.

Vēlme zināt patiesību – izsmalcināta mazohisma forma.

Alkoholisms – smags ikdienas darbs.

Ja jūsu rīcībā ir tikai āmurs, viss un reizēm pat visi līdzinās naglai.

.....

Tas, kurš smejas pēdējais: – ir muļķis; – nav sapratis joku; – smejas par jums.

VĀRDS LASĪTĀJIEM

Kaspars Geiduks (Preiļu raj., Sīļuka)

Pauls Asaris (Rīga)

MAZDĒLA PĀRAUDZINĀŠANA Viesturs Lokmanis (Rīga)

Otto Mušņš (Rīga)

Jānis Žīgurs (Madona)

Jānis Bērziņš (Rīga)

DADZIS TESTĒ

PAŅEM ACIS ROKĀ...

Nu jau vairākus gadus 9. klases skolēniem, kārtojot latviešu valodas eksāmenu, ir runāšanas, lasīšanas un rakstīšanas daļa. Tas nozīmē, ka pat katram grūtgalvim, kurš nespēj iegaumēt, kur jāliek un kur nav jāliek komats, kuros vārdos raksta s vai z, k vai g, nu ir iespēja dabūt 4 balles, ja vien ir mēle mutē. Izvēlies sev mīļu tēmu un runā par to ar otru liktenīgo biedru! Trīs minūtes, un 20 punkti rokā.

Tomēr ne visi tam ir gatavi. Jautāti, kas par lietu, saka: – Ko? Es iešu runāt, ja visi uz mani lū! – To lūrētāju gan nav daudz – 1 eksāmena vadītājs, 1 novērotājs un 1 sarunas biedrs. Diemžēi jālū uz pēdējo tomēr ir, jo par acu kontaktu ar sarunas biedru, veiksmīgu mimikas un žestu izmantošanu arī pienākas punkti.

Tātad atliek sasparoties lasīšanas daļā, kuru patiesībā vajadzētu dēvēt citādi, piemēram, izmantojot viedus tautas vārdus – *Paņem acis rokā, deguns parādīs!* Lai prasīto informāciju atrastu dotajā tekstā un pārrakstītu, pietiek ar normālu redzi un veselo saprātu. Laikam tās acis tiek paņemtas rokās burtiskā nozīmē. Piemēram, lasu un brīnos par atbildēm šādam uzdevumam: **izraksti no teksta sinonīmu vārdam dūksnājs!**

Seko virkne šādu atbilžu: *kalns, paugurs, neskaitāms, briķšņi, neskaitāmi daudz, seklāks, diķis, mežs, daudz, upe, apvārsnis, apvedceļš, pienest, paliktnis*. Daudzi šim uzdevumam nemaz nav ķērušies klāt, bet attapīgākie, izvairoties no dotā, izdomājuši paši savu variantu – *purvs*.

Vēl lielāki kuriozi atrodami uzdevumā par Aspaziju: *izmantojot enciklopēdijas tekstu, pabeidz teikumus! Raksti bez saīsinājumiem!* To, ka jāraksta bez saīsinājumiem, ierauga tikai katrs otrs, bet viedākie, aizmīrsdami par tekstu, nāk klājā ar savām atklāsmēm. Kad palasīju kolēģiem priekšā, bibliotekāre man jautāja: – *Ko tu lasi? Jauno DADZI?* – Man atlika atzīties, ka skolēnu eksāmenu atbildes. Tā kā tekstā melns uz balta ir atrodams viss, kas prasīts, atbildes mani pat šokēja. Ko tikai tajās nevarēja atrast! Dotajā tekstā stāstīts – ... par V. Šekspira lugas *Venēcijas tirgonis* izrādi *Aspazija ar ps. Kalna Elza publicēja savu pirmo rakstu...* Kas būtu

domājis, ka jautājums – *kas ir Kalna Elza?* – slēpj sevī zemūdens akmeni – jāzina, ko nozīmē divi miklainie burti – *ps.* (pseidonīms). Citēšu skolēnu versijas:

Kalna Elza ir Aspazijas vārds, īstais vārds, māsiņa, otrais vārds, darba kolēģe, meita, pirmais raksts, pirmā izdevēja, publiciste, skolotāja, kas publicēja viņas izrādi, publicētāja, psiholoģe, pirmo rakstu publicētāja, pirmais raksts laikrakstā, draudzene, dzejniece, vārds – uzvārds.

Kāds man skaidro pavisam pacietīgi: *Kalna Elza ir Aspazijas vienīgā māte jeb viņas māte.*

Seko vēl grūtāks uzdevums – jānosauc laikraksts, kurā šis raksts publicēts (tekstā ir minēts: *Baltijas Vēstnesis*). Neticīgie Tomi izvīra savas versijas:

Daukšās, Latvijas pašdarbnieku iestudējumā, Venēcijas tirgotājs, Jelgavā, Šekspira lugas izrādē, netālu no Tērvetes parka, Jelgavā pašdarbniekos, laikraksta Dienas Lapa feļetona pielikumā.

Tālāk jāmin teātris, kurā Aspazija sākusī strādāt, bet, ak, tu nelaime, tekstā tas dots saīsinājumā! Tātad kvalificējams kā kodēts, superslēpens ziņojums: *Rīgas Latv. t.-rī.* Lasu atbildes un saprotu, ka dzimusi jauna šifrētāju paaudze: *Rīgas Latvijas teātri, Rīgas Latviešu biedrības teātri*, bet dažs tekstā manijis vēl kādu ipašvārdu un veiksmīgi iekombinējis tieši šajā atbildē: *Jaunsvirlaukas Ķīplokus teātri*. Tādas atbildes ir pat vairākas! Cita versija vēsta – teātri *Vaidelote*.

Arī organizācijas nosaukums (*Rīgas Latv. b-bā*) ne katram 9. klases skolēnam pa spēkam. Lūk dažas atbildes: *Rīgas Latviešu Brīvības Biedrība, Rīgas Latvijas biedrība, Rīgas Latvijas brālība, Rīgas Latviešu valodas biedrība.*

Ir arī kāds ģeogrāfiju aptverošs jautājums ar atbildēm vienā teksta teikumā: *XIX gs. 90. gados Aspazija dzīvo dažādās pilsētās ārzemēs – Šarlatenburgā (Berlīnē), ..., Pleskavā, Slobodskā. Daudzpunktu vietā gudrinieki nemin Paņevežu, bet pusi Eiropas un pat Ameriku. Ir arī patrioti, kas nosauc Rīgu, Jelgavu, Tērveti. Bet viens izdomājis savu nekurzemi – Šveiciju!*

Tāpēc es vairs nemaz nebrīnos, lasot dzejoļu krājuma nosaukumu. Kāpēc jāraksta *Sarkanās puķes*, ja efektīgāk izskatās un izklausās:

Sarkanais pūķis, Dienas Lapa, Jaunā gadā, Baltais Vēstnesis, Izplēsti spāni, (jā, tieši tā – izplēsti) Ragana, Dvēseles krēsla, Saules meita, Atriebēja, Venēcijas tirgotājs?

Te vietā mans mīlākais teiciens, kas, ilgi skolā strādājot, nevilus izsprūst tādās nestandardat situācijās kā šī: *zeme, veries!* Patiesībā 9. klasei šis ir pirmais eksāmens viņu mūžā. Varbūt, lai saprastu visi, vajag sākt soli pa solītim kā burtojamās bērnu dienu bilžu grāmatās: *Lasīt mākam? Nu tad sākam!*

L. VĪTIŅA

Z. Zaharāna ilustrācijas

ES un mēs

AIZIET!

Vai kamēr izmeklētājs Secis atvaļinājumā

Ja nu gadījumā kādu DADŽA lasītā skumdina fakts, ka ir garām gan hokeja, q futbola čempionāts, respektīvi, iespēja sk uzvesties, krāsot seju un izrādīt emocijas (parasti nevar saprast, ko lai ar tām iesāk), t. DADZIS šo lasītāju vēlas iepriecināt.

Ja nu gadījumā kāds alkst tikt ierau kādā pseidovēsturiski pseidosvarīgā no kumu mutulī, kur kareivīgi tiks kaut k izkliegti, tiks žvadināti ieroči, plīvos karo un netrūks arī kaujas saucieni uz lūpām, t. DADZIS steidz lasītāju informēt – jā, var, kārtīgi paburzīties, jo līdz ar šā numura i nākšanu ies vaļā izrādē, kas, ļoti iespējām būs laba izrādē (labā izrādē jābūt seksa un vardarbībai). RIGA PRIDE 2006! Tas šore viss.

Tālāk – komentāri un reklāma, var, nēlasīt.

– Praisds ir tas pats, kas parāde, a izklausā *krutāk*, ne? Centrālais notikums būs geļ lesbiešu, biseksuāļu un transperson gājiens.

– Pagājušajā gadā Rīgas Dome gājien aizliedza, bet Administratīvā tiesa apmie rināja praida rīkotāju prasību un Dome nācās atcelt aizliegumu.

– Pagājušogad pasākumu vērotājam skatāmu darīja aizkaitinātu ļaužu pūli kas gājiena dalībniekus apbēra ar negla mojošiem izteikumiem plus olām, plus ak meņiem.

– Šā gada 15. jūnijā Saeima nobalsoj pret izmaiņām Darba likumā, kas paredzēj aizliegt diskrimināciju personas seksuālā orientācijas dēļ.

– Eiropas Savienības direktīva 2000/78/EI pieprasa dalībvalstīm nepārprotamā veid. aizliegt diskrimināciju uz dzimumorientā cijas pamata.

– Vaira Vīķe-Freiberga nosūtīja atpaka Saeimai likumprojektu par izmaiņām Darba likumā vēlreizējai izskatīšanai.

– Organizācija *Amnesty International* slavēja VVF un kritizēja Saeimu.

– Organizācija *Pret strauimi* ir savākus vairāk nekā 10 000 parakstu pret gājiena rīkošanu un nosūtījusi parakstīto doki Prezidentei.

– Gājienam atbalsta Londonas mērs, ieradisies politiķi no atsevišķām Eiropas Savienības dalībvalstīm.

– Protams, ieradisies arī tie, kas gājienam neatbalsta. Droši vien atkal būs bruņojušies ar olām un akmeņiem. Būs jautri!

Gājiens būs 22. jūlijā! Tikai nevar īsti saprast, kur, jo Kalvītis teica, ka pie Doma baznīcas labāk nevajagot, lai gan tur var izvērsties. *Anyway*, ja taisīties doties uz šo daudzsološo pasākumu, derētu jau iepriekš saprast, kurai pusei simpatizējat. Pazīt varēs pēc karogiem – zilie zēni un rozā meitenes soļos zem Varavīksnes standartiem (svitraini un daudzkrāsaini), bet dusmīgie naturāli savās interneta mājaslapās ir izvietojuši tādu kā ceļazīmi, kur norādīts, ka nedrīkst darīt tā, kā dara divas pārsvītrotās cilvēciņu figūras (viens cilvēciņš sunīša pozā, otrs viņam aiz muguras). Liela auguma tēvaini būs *kruķi*, viņus labāk nebučot un ar akmeņiem neapmetāt.

TEATRĀLIS

Kultūras mantojums

DIŽENĀIS SATĪRAS MEISTARS

PAŠPORTRETS. Jānis Dreslers

Es nezinu, kuru no mūsdienu dzejniekiem mūsu lieliskā jaunatne varētu nosaukt uzreiz, bez domāšanas, – visticamāk Ziedoni, bet mana īsbikšainās jaunības laika populārākais dzejnieks neapšaubāmi bija Jānis Dreslers. Viņa pantiņus bija lasījis katrs, un ne vien lasījis, dažus zināja arī no galvas. Citādi nevarēja būt. Dreslera pantiņi paši lida galvā, un dažreiz salida tik daudz, ka pauri vairs nebija vietas citiem, tā sauktajiem klasiskajiem dzejoļiem, ko skolotāji uzdeva iemācīties. Jaunatne nebija vainīga – astoņus Dreslera pantiņus, ar asprātīgām bildītēm ilustrētus, katru nedēļu varēja lasīt tā laika populārākajā žurnālā *Atpūta*. Parasti tie bija dzejojumu cikli, viens par Jefiņu, otrs par Slimestu un trešais par Sprukstiņu. Dreslera dzejas tēlu popularitāti varēja apbrīnot, un galu galā visi trīs minētie varoņi tautā kļuva par sugas vārdiem un cilvēku tipa apzīmējumiem.

Tāču uzskatīt Dresleru par dzejnieku vien būtu kļūda, viņš rakstīja arī prozu un radija stāstiņu sēriju par resno Burbulmāti, viņas veco jūrnieku Jorģi un runci Brisku, viņi visi reklamēja mazgājamo pulveri *Borsil*. Tīri neticami, bet Burbulmātes popularitāte bija vēl lielāka nekā slavenajiem Jefiņam, Slimestam un Sprukstiņam. Sestdienās avīzē *Jaunākās ziņas* pirka divreiz vairāk nekā darbdiņās, jo tajā bija Burbulmāte.

Un notika brīnums – viņas reklamētais *Borsils* aizslidēja dibenplānā, lasītājus interesēja tikai Burbulmātes piedzīvojumi, viņas vienkāršā dzīvīte, prieki un bēdas, lai gan bēdu patiesībā nemaz nebija. O, Burbulmātes slava uzlidoja debesīs gantiešā, gan pārnestā nozīmē – aviācijas svētkos viņa lēca ar izpletņi. Kas tās bija par gavilēm! Diemžēl tie, kam vajadzēja parūpēties, lai Burbulmāte būtu pietiekami resna, savus pienākumus veica pavirši un, tuvojoties zemei, no Burbulmātes sāka krist ārā polsterējumi. Nu skatītāju gaviļes pārvērtās smieklu pārkonā un ovācijās. Lai nu kā, bet pirms kara Dreslera liktenis bija apskaužami laimīgs. Tad sākās karš, un viss mainījās.

Nelaimīgi sagadījās, ka vācu okupācijas laikā Dreslers strādāja par lietvedi policijas iecirknī, jo tur pārtikas deva bija drusku lielāka nekā pārējiem bauriem. Lietveža darbs viņu netraucēja rakstīt asprātīgus pantiņus un zīmēt bildītes, ko publicēja tālaika prese. No bildītēm es vēl šodien atceros divas. Pirmā – Čērčils un Rūzvelts laiviņā airē uz Maskavas konferenci.

*Diviem brašiem jūrniekiem,
Brīvās ložas mūrniekiem
Ceļš no tāliem Rietumiem
Ved uz čekas cietumiem.*

Ģfats iĢ Wez=Mihlgrahwja.

J. Dreslera zīm.

„No nu juhš, moderit, to mehrinu tahdu ģnapu! Ģinat, ar tahdu mehru juhš ţhe mehriţat, tiĢš jumš tur augţhĢ atmeħritš“.

Otra – Sarkanarmijas uzbrukuma laikā nai Visu Tautu Tētiņš Josifs mēģina ar p gāzt klēts durvis.

*Dusmas vārās Tētiņā:
– Man ir jātiek klētiņā,
Citādi, ja trūks ko kost,
Kritišu no troņa nost.*

Nezinu kāpēc, bet Dreslers pēc krievu nākšanas aizķērās Latvijā, un notika tas, bija jānotiek. Par pretpadomju izlēcier un kalpošanu policijā viņu aizsūtīja ilgus dus skatīties baltos lācišus. No turienes atgriezās vecs, ar trīcošu galvu un drebo rokām. Sešdesmito gadu vidū Dreslers sāka i savus pantiņus un bildītes uz DADŽA redak Gods kam gods, galvenais redaktors Palk kas parzoti bija priekšniecībai visai klaus šoreiz nenobijās un, atļauju neprasījis, sp riskantu soli – sāka publicēt gan Dreslera bili gan pantiņus. Un priekšniecība klusēdama akceptēja.

Reizēm savās atnestajās bildītēs viņš šc pielaboja. Tolaik redakcija atradās Vaļņu ie šaurajās telpās un brīvu vietīņu, kur piemest bija maz. Es viņu aicināju sēsties pie mana gal un tā mēs iepazīnāmies. Uzlicis kreiso roku labās, lai tā tik ļoti netricētu, Dreslers zīm un stāstīja par Benjamiņu izdevumos nostrā tajiem gadiem. Viegli viņam nebija gājis – ned nācies sacerēt astoņus asprātīgus pantiņus stāstiņu par Burbulmāti, kā arī uzzīmēt devir bildītes, astoņas pantiņiem un vienu stāstiņa Vai mūsdienu dzejnieki un karikatūristi to spēl Šaubos. Bet Dreslers, redzat, spēja, turk nezaudējot augsto kvalitāti!

Kad meistars nomira, es uzrakstīju nekroloģ bet cenzori uzlika ķepu – autoram ar tā politisku pagātni nekrologus nedrīkst public Lai tad nu šis rakstiņš ir neliels paldies par a brīnas vērtu paraugu, ko Dreslers atstājis vēlā paaudžu satīriķiem!

ANDREJS SKAIL

Pirmo karikatūru J. Dreslers zīmēja 16 gad vecumā.

To 1912. gadā savā satīriskajā žurnālā *Gail* publicēja Rutku Tēvs (A. Mihelsons) kā dāvan topošajam karikatūristam dzimšanas dienā.

PELDĒTAVA

E. Rirdāna dižzīmējums

DĀMU STUNDAS

Mūsdienās reti kāds zina, ko nozīmē minētie vārdi, tāpēc atļaujiet paskaidrot – pirmskara gados Jūrmalā *dāmu stundās* noteiktā pludmales daļā dāmas no tikiem līdz tikiem varēja peldēties bez it nekā, bet kungi nedrīkstēja tuvumā rādīties. Tos, kas lida lūrēt, kāpās dežurējošais kārtībnieks vispirms brīdināja. Ja lūrētājs nerimās un gabaliņu tā āk mēģināja slepus pielavīties pludmalei, sodīja viņu ar desmit latiem. Tie, kas netic, lai pašķirsta pirmskara *Atpūtu*, tur viņš atradis Dreslera bildīti ar parakstu:

*Dāmu stundās neceri
Bāzt jūrā savu smecerī!*

Iespēju peldēties bez tekstilijām dāmas vērtēja ļoti atzinīgi, bet visvairāk par to priecājās jūrmalnieks, kura vasarnīca ar tornīti atradās kāpās tieši tur, kur tai vajadzēja atrasties. Tolaik neliela istabiņa rajonā no Dubultiem līdz Lielupei peld sezonā maksāja apmēram simt latu, bet tornītis kopā ar binokli bez grūtībām tika izīrēts par pieciem simtiem.

Bezprotami iemeslu dēļ iespēju kailpeldēties neiznāca ebrejietes, lai gan ebreju Jūrmalā bija ļoti daudz. Atceros tā laika anekdoti: Ar

ko Jūrmala atšķiras no Palestīnas? Ar to, ka Jūrmalā nav arābu! Taču labsirdīgajam jociņam nav absolūti nekā kopēja ar antisemitismu, saskaņā dažādu tautību starpā Ulmaņlaikā bija apskaužami laba. Var rasties jautājums: vai arī mūsdienās pludmalē nevajadzētu būt vietai, kur dāmas varētu peldēties bez nekā? Nē, tādas vajadzības nav! Tolaik dāmu peldkostīms bija pagarš tērps, kas sedza augumu no pleciem gandrīz līdz ce galiem, bet mūsdienās jābūt asai redzei, lai spētu saskatīt, vai dāmai maz ir kas uzvilks vai nav. Starp citu, arī solīdi kungi peldējās ar tikpat konservatīviem peldkostīmiem kā dāmas. To apliecina Raiņa fotogrāfija, kurā viņš redzams iebridis jūrā. Vē āk kungi tomēr atteicās no peldkostīma un iztika ar samērā īsām peldbiksēm. Kokvilnas peldbiksītes maksāja diezgan lēti, sākot ar latu, bet vilnas daudz dārgāk, līdz pat pieciem latiem, un tolaik tā bija liela nauda. Diemžēl kokvilnas peldbiksītēm piemita nepatīkams tīrums – tās pēc peldēšanās lipa pie miesas, tādejādi izce ot kunga ķermeņa lejasdaļas reljefu. Šajā sakarībā joku žurnā ā (laikam *Svaros*) redzēju karikatūru.

ko savā bērna sirdsšķīstībā toreiz nevarēju saprast. No jūras brien laukā korpulents kungs viņu vēro divas dāmas, un viena no tām sa – *Toties viņam ir liels nams.*

Izklausās amizanti, bet dāmām, kuras, s oāmās pludmalē, bija atkailinājušas meņa augšdaļu, respektīvi, krūtis, draud administratīvs protokols par piedauzīgu vedību sabiedriskā vietā. Tagad Rietumzei pludmalēs tik drosmīgas dāmas ir parasta l un arī pie mums nav retums. Šajā sakarībā r atkal nāk prātā kāda karikatūra, šoreiz žurnā *Der Spiegel*, ko astoņdesmitajos gados uz DAD redakciju atstiepa redaktors Andris Ruģe. Tajā varēja redzēt četras striptizšova bildi. Pirmajā dāma uz skatuves novelk svārkus iesviež tos publikā, otrajā bildītē iesviež intī ve as fragmentu, bet trešajā krūšturi. Cetur bildītē publika met to atpakaļ. Doma bezkau skaidra un nepārprotama, tāpēc dāmām, ku uzdrošinās atkailināt ķermeņa augšda u, jā oti, oti paškritiskām.

Taču ne jau man, sūnu vecītim, par intīm niansēm pieklājas soriest!

No K. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatījies
A. Liepiņš

PALDIES SAKU LAIMIŅAI,
KAS MAN TĀDAS LIETAS DEVA:
ES MAIZĪTI NOPELNĪJU,
LĀVIŅĀ GULĒDAMA.

NU BIJ' MANI DIEVS REDZĒJIS
BIRZĪTĒ IETEKAM;
PATI MEITA BIKSES RAISA,
PATI PAUTUS KUSTINĀJA.

Gribot negribot jāklūst par optimistu.
Morāles robežas cilvēce jau pārkāpusi, vēl
viens solis un uzveiksim arī fizikas likumus!

PLANĒTU SPĒLĪTES

Daži fragmenti no lasītāju vēstulēm, ko saņēmušas avīžu un žurnālu redakcij.

VĒSTULE NO VENERAS (no sieviešu vēstulēm)

Mans mīļotais vīrietis atzinās, ka esot transseksuālis. Esam kopā jau vairākus gadus. Sakiet, kā lai neuzkritoši un taktiski noskaidroju, vai tā ir patiesība vai arī viņš vienkārši negrib precēties?

Vai jūs, lūdzu, varētu paskaidrot, kā pareizi nodarboties ar seksu pa telefonu? Mēs ar draugu mēģinājām, šis tas izdevās, bet nezinām, vai to vajag darīt tieši tā

Viņa glāsti bija tik kairinoši, kaisligi un maigi, ka es biju tuvu vāprātam, tomēr savaldījos un nenodevu sevi ne ar acu kaktiņu.

Mans ideālais vīrietis ir seksuāls maniaks. Lai dara ar mani, ko grib, tikai lai nežņaudz, nesit un nepiesien.

Reiz es viņam izstāstīju, kas ir orālais sekss. Viņš ļoti apjuka. Kopš tā laika, kad satiekamies, viņa sejā parādās tāda savāda grimase – it kā viņš brīnītos, it kā būtu pamulķis.

Jūsu laikrakstā izlasīju, ka sievietēm ir klitoris. Izstāstīju vīram. Viņš mani grozīja gan tā, gan citādi, bet neko neatrada. Kāpēc rakstīt tādas mulķības?

Reizēm es domāju – viņš ir tik jauks, tik mīļš, es varētu atdoties viņam jebkurā laikā, pilnīgi neko par to neprasot. Bet viņš taču manu altruismu nekad nespētu novērtēt!

Mums bija ļoti labas attiecības, tikai sekss un skūpstī.

Pagāja gadi, mans vīrs no huligāna pārtapa uzņēmuma vadītājā. Vai tāpēc mums jāmi ējas tikai atva inājuma laikā?

VĒSTULE NO MARSA (no vīriešu vēstulēm)

Kad iepazīnāties, viņa dievojās, ka nav satikusies ar ārzemniekiem. Bet vakar, nodarbojāties ar mīlestību viņa pēkšņi rīklē sāka kliegt – jes, jes..!

Manu sievu ļoti slikti iespaido viņas dzene. Nesen sieva pārnesa mājas grāp par seksuālo dzīves dažādošanu. Draud: esot iedevusi palasīt. Jau nākamajā dienā aizņēmās no nama pārvaldnieka bēniņu ats un mēģināja man iestāstīt, ka sekss būšot da labāks, ja mēs izjutīsim risku. Vai tiešām domā, ka viena kniebiena dēļ es līdīšu la no gultas un žonglēšu ar savu daiktu uz ju kores?

No rīta skaistulīte pārlaida skatu ista nožāvājās un teica: – Zini, bumbulīt, es no i naudu neņemšu. – Joprojām netieku gudrs, viņa gribēja mani aizvainot vai paslavēt.

Manā galvā sacēlusies milzu problēma, varu tai pārkāpt, lai uzsāktu sakaru.

Es mī ējos ik pēc dienas. Man jau sen tā apnīcis, bet nekādi nevaru atteikties. Ko r darīt?

Man ļoti patīk jūsu avīze. Lasu to regulāri domāju, ka labāk jau visus sīkumus uzzināt avīzes, nekā piedzīvot praksē

Izejot no ārsta kabineta, es sajutu lepnu par savu sievu. Tā kaite man nebija pielipusi viņas.

Vai spējat iedomāties, cik smagi ir apzināt ka sieva krāpj tikai pāris šokolādišu dēļ?

Meitenes nāca pie manis ciemos, līdz iestā mana dzimumgatavība.

G. Šjūka speciāli DADZIM /Latvijas Avīze/

ĢIMENISKAS PĀRDOMAS

● Tiras zeķes, siltas vakariņas... Tomēr katra vīrieša dzīvē iestājas mirklis, kad tiras zeķes vieglāk ir nopirkt, bet vakariņas pasūtīt picērijā

● Salabots krāns, siltas ziemas nakts... Tomēr katras sievietes dzīvē iestājas mirklis, kad vieglāk ir izsaukt santehniķi un nopirkt elektrisko silītāju.

A. Liepiņš

DAŽAS LABI AIZMIRSTAS SARUNAS PAR TO

Vecs indiānis māca dēlu:
– Ja tev, mans dēls, kādreiz mūžā baltā sieviete teiks: – Dari ar mani, ko vien gribi! – nesteidzies tū it viņai noņemt skalpu!

Tēvs māca dēlu:
– Sievītes būtībā ir tādas pašas kā mēs, tikai tikamākas aptaustīšanai.

Skolas direktors ieved klasē jauno skolotāju:
– Bērni, šī ir jūsu jaunā skolotāja.
– Ūuuu, figūra tā nekas, – nosaka Pēterītis.
– Jā, – lepni atbild direktors, – pats izvē ējos!

A. Liepiņš

– Priekšniek, es gribētu šodien aiziet ātrāk. Tas sakarā ar sievasmātes bērēm...
– Es arī gribētu!

– Ir zināmi gadījumi, kad sieva aiziet no vīra, kurš dzer...
– Un cik vajadzētu iedzert?

– Meitenīt, vai jūs mīlat dzīvniekus?
– Vai tas jāuztver kā piedāvājums?

– Ko tu domā par vīriešiem?
– Visi viņi vienādi... tikai algas atšķirīgas!

Sieva pārnāk no poliklīnikas un saka vīram:
– Izrādās, tas, ko mēs trīsdesmit gadu esam uzskatījuši par orgasmu, patiesībā ir astma.

– Vai jūs mīlat humoru?
– Es... mīlu savu vīru.
– Jā. Tas nu vairs nav nekāds humors!

Mani augsto Eiropas komisāru īpašā domnieka darba pienākumi mēdz būt saistīti ar visdažādākajām sfērām, un man allaž prieks, kad varu izpalīdzēt kādai no jaunajām atpalikušajām ES valstīm saskaņot savu uzdevību ar Briselē valdošo gaumi, kārtību, modi un galma manierēm.

Latvijā, lūk, atgadījās ķibeles ar vienu nelgālo imigrantu bariņu, kurš sazinājās kādā veidā bija pamanījies ierasties ne tā pa gaisu, ne pa ūdeni vai varbūt pa kādu apakšzemes tūneli. Pusgadu šie melnīgnsēņie ceļotāji sabiedrībā ieslodzīti Olainē.

Šajā laikā pēc ilga, rūpīga darba speciālisti izdevās noskaidrot, ka varbūt viņi ir atnākuši no Somālijas – tā ir tāda valsts diezgan patālu uz dienvidiem no Bauskas, mazu strēķīti vaizdējot Abesinijā. Šo personu identitāti speciālistiem nav izdevies noskaidrot, toties daudziem skaidrs ir to dzimums – vismaz viena nelegāli atceļojusi persona varētu būt sieviete, bērnīte, šķiet, ir vīrišķi. Speciālisti un ierēdņi diezgan pamatoti uzskata, ka šie atceļotāji droši vien ir ekonomiskie bēgļi. Šāds pieņēmums ir veikts, pamatojoties uz to, ka nav ziņu par kādu nebūt karu, kas risinātos šajā valstī. Ziņu par karu būšanu trūkst tāpēc, ka neviens eiropietis vai amerikānis šajā valstī nesper kāju jau pārdesmit gadus. Nesper kāju tāpēc, ka drusciņ baidās. Baidās tāpēc, ka nav īsti zināms, cik valdību šajā valstī šobrīd ir, taču skaidri zināms, ka tur pat notiek kaut kas līdzīgs vēlēšanām – balsojumus tradicionāli uzvar tālrunu iedzīvotāju grupas, kuras prot precīzāk šaut ar Kalašņikova automātiem.

Tā, kā nav ziņu par to, ka Somālijas atceļotāji būtu bēgļi no kara, un viņi nav ziņojuši arī, ka piederētu kādai no seksuālajām minoritātēm, kuras tagad jūt īpašu cieņu, tad Latvija varas iestādēm nekāds patvērumš viņiem nav jāpiešķir. Taču nav arī skaidrs, ko ar viņiem darīt – atstāt Olainē nevar. Ar varu izsūtīt – arī nevar. Es piedāvāju izcilu risinājumu, ielikt šos somāliešus tajā lielgabalā, ar kuru savulaik ceļoja uz Mēnesi, pagriezt Somālijas virzienā un izsaukt taču šis priekšlikums tika noraidīts, jo Latvijas šī gada budžetā nebija paredzēti līdzekļi šādu iedzīvotāju grupu ieviešanai.

Tāpēc kopīgi atradām citu variantu – varas iestādes savā bezgalīgajā humānismā imigrantus vienkārši palaida brīvībā, lai viņi iet, kur acis rāda. Kas zina, varbūt atradis sev jaunu mājvietu kādā zaru būdīnā kaut kur Olaines kūrortā, varbūt sadraudzējies, integrējies un sapārosies ar vietējiem iedzīvotājiem. Varbūt tad arī latviešu tautai pēc dažiem simtiem gadu dzims ģeniāls dzejnieks ar skrullainu vaigubārdu – tāds, kāds krieviem bija Pēteramora pēctecis Puškins.

Ja vēlaties dzirdēt citus manus stāstus, tiksimies Minhauzena muižā Duntē. Jūsu Hieronīms Kārlis Frīdrihs fon Minhauzens

Frīdrihs fon Minhauzens

PĪTERDĪNA

DADZIS UN PĪTERA DĪNAS ROGOVKĀ

PĒTERIS JURCIŅŠ (1932. gada 17.12. – 2004. gada 18.02.). Viens no spilgtākajiem Latgales dzejniekiem. 2002. gadā iznāca P. Jurciņa dzejas krājums ar latgalisku sveicinājumu jau pašā tā nosaukumā – *Vasala muos, vasals, bruo!* Te ievietots dzejnieka dzimtajā Rogovkas jeb Nautrēnu izloksnē rakstīts cikls *Blaukavas zūsu gons*, kā arī dzejo i latgaliešu rakstu valodā. Savdabīgajā bērnības atmiņu ciklā darbojas gan zosu gans A bins, gan viņa ganāmpulks un arī citi apkārtnes dzīvā radība. Ir lasāms pat noslēpumaina raganu viruma un tā sastāvdaļu apraksts. Pats galvenais instruments, ar ko panākta spilgtā tēlainība, ir senās, vecmāmiņas iemācītās valodas bagātība.

I. SALCEVIČA

Sirds i aste

*Bebram dīna vieleiga,
Uopšam sirds kiust žieleiga.
Uopss zam tyлта raudoit īs,
Zūsim pateik maudoitīs.
Zūss pi astis bužunoj,
Slika grauli kužynoj.
Vucyns vušku labynoj.
Starks iz bārnu klabynoj.
Dzeive vusim suoteiga,
Bet nav vusim pruteiga.
Uozs iz uoža tiergā juos.
Krūgā bādys sleicynois.
Kotram sovi tykumi,
Kotram sovi plykumi.
Sirds sevkuram – degšonai,
Aste – kauna segšonai.*

Latgales dāmu popa šarmantās un jautrās ziedātājas

Ja Latgalē notiek svētki, tad tie ir tiešām svētki. Parto DADZIS pārliecinājās, piedaloties dzejnieka Pētera Jurciņa piemiņas dienās Rogovkā, kuras bija apvienotas ar tradicionālajiem Grāmatu svētkiem vienmēr šarmantās Birutas Eglītes vadībā. Pēc rīta dievkalpojuma baznīcā un piemiņas brīža Desetnieku kapsētā dienas otrajā pusē Rogovkas sporta hallē sākās ne vairāk, ne mazāk kā *ASTES CĒLĀJU SACENSĪBAS!* Kas gan tikai neņēma dalību personīgās astes celšanā un spodrināšanā! Gan literāti un mākslinieki, gan politiķi! Īsti, dzīvi politiķi, nu taisni kā Saeimas tribinē! Tiesa gan, Rogovkā viņiem bija jārunā, stāvot uz mēslu vedamiem ratiem, kuri bija iebraukuši zā ē. Savukārt žūrija, kurā piedalījās arī DADZIS kopā ar *Latvijas Avīzi*, vietējo presi un pašiem rogovkiešiem, rūpīgi cilāja, mērija un vērtēja katras paceltas astes akota spožumu.

Tā nu par *VISDROSMĪGĀKĀS ASTES* īpašnieci kļuva Latgales literāte Līvija Liepdruviete, kura izstāstīja joku iz dzīves par trim augsti situētiem kungiem lidmašīnā

Savukārt Sandra Kalniete no *Jaunā laika* pārliecinotīgi ieguva *VISDIPLOMATISKĀKO ASTI* pēc stāsta par diplomātes piedzīvojumiem. Latgales spalvas bruņinieks Jānis Riučāns un Imants Parādnieks no *VISU LATVIJAI* uzdeva klausītājiem

jautājumu – kāpēc latviešiem nav ģeniālu veku? Un paši atbildēja – tāpēc, ka ģeniāla latviešu tauta! Raugi – *VISATKAILINĀTĀKĀ* Riučānam un *VISLATVISKĀKĀ ASTE* Parādniekam

Bet Latgale jau nav visa Latvija! Ilga Kre no LSDSP metās slavināt dzimtās Zemgļi īpaši Tērvetes jaukumus un tikumus, pieminot Tērvetes alu, gan vecāsmātes tauģgan Pokaiņu akmeņu auru... Un – *VISTAUPĪGĀ ASTE* gan! Toties Latgales folklorists On Slišāns pateica skaidri un gaiši: – *Tos zemgali par pilnu nevar ņemt! Soku troks, soku troks...* darisi – trakam *VISTRAKĀKĀ ASTE!*

Pēterdienas gaviļnieks tēvzemietis Pēteris Tabūns stāstīja par giljotinu, bet tā izrādījās bojāta... Ak, Pēter, Pēter, pa purnu vienam otra soli – bet nedod! Tad nu *VISPLĀTĪGĀKĀ ASTE* šoreiz tev!

VISDADZISKĀKĀS ASTES Z. Lešinskis un V. Vējš.

PĪTERDĪNA

Stalts kā briedis rogovkiešu un žūrijas priekšā nostājās sensenais DADŽA autors, Valmieras literāts Andris Briedis, kurš izpelnījās vētrainus aplausus un VISASPRĀTĪGĀKO ASTI, paškritiski iztīstot: – Skatos spoguļi un redzu: bērni lieli, sieva eca, skatos pats sevi – spoguļis vecs!

Toties populārā žurnāliste un rakstniece Monika Zile, kura Rogovkā pārstāvēja Latvijas elpu, pateica tik viedus vārdus, ka notricēja ne tikai vīru, bet arī klātesošo sievu un jaunavu vīrdi – Labi rudzi ir tādi, kuros var meiču iest! – VISRUDZISKĀKĀ ASTE!

Novedot Monikas domu līdz galam pusangalis-pusčiulis – precizāk sakot, malēnietis (un pie reizes rakstnieks!) Jānis Mauliņš izteica vērtīgāko atziņu – Ne jau sunos un kakos ir laime, bet bērnos! – Bravo, VISTĀLAVNIECISKĀKĀ ASTE!

Un tad jau arī aktrise Mirdza Martinsone aizrāva ausis ar Pētera Jurciņa skaisto un romantisko teļu, kuras rindas vēltas arī viņai. Mirdza, Tu esi un būsi VISSEKSĪGĀKĀ ASTE!

VISPERSPEKTĪVĀKO ASTI ieguva Jānis Grasis no Jauno demokrātu partijas, kurš skaidri un gaiši noprasīja: – Kas te notiek ar to astes celšanu?! – Toties literāte Laima Muktupāvela savā stāstījumā aizveda klausītājus elfu paradīzē Īrijā un nopelnīja VISEIROPEISKĀKO ASTI.

– Myusim viss ir vō! – kā sendienās izsaucās Tautas partijas deputāte Anta Rugāte, kuras stāsts bija tikpat garš kā šis raksts un vēl nedaudz garāks. Lai dzīvo VISGARĀKĀ ASTE!

Vecums nav šķērslis – to deklarēja un pierādīja vecais puika, dzejnieks un dadzists, Arnolds Auziņš, iegūdam VISJAUNEKLĪGĀKO ASTI uz visiem laikiem!

Ja tā, Za o un zemnieku savienības saimiet un rogovkietis Staņislavs Šķesteris ķēra ako deonu un kopā ar savu VĪSMUZIKĀLĀKO AS uzrāva polku.

Un kur tad nu vēl mūziķis Kārlis Ārgalis

... tāpat burvīgā pagasta vecākā Līvija Pavinska un vecais čangalu puika, pie reizes arī kinorežisors, DADŽA viesis un iekļūtīgais Vālodzeites dziedātājs Jānis Streičs, kurš kopā ar Līviju spoži novadīja šo pasākumu!

– Ak, māte Latgale, tu dārga man un mīla... – atvadoties no Rogovkas nāk prātā Rozenštrauha sen dziedātās rindas...

Latgali Rogovkā apjūsmoja un astes sukāja VĪSDADZISKĀKO astu īpašnieks LAIMDOTA RUGĒNA ZIEDONIS LEŠINSKIS VIESTURS VĒJŠ

IZEJAM IELĀS

**Dadzis
iesaka**

PIRMS DARI, APDOMĀ!

Visiem zināms teiciens vēsta: nekļū tikai tas, kurš neko nedara, vai cits: kļūdieši cilvēci. Tikai viena lieta ir, ja kļūdās rakstni kurš burtam nav uzlicis garumzīmi, vai bumb dzenātājs datormonitorā, bet pilnīgi cita kļūdās vilciena vadītājs vai ķirurgs – cilvēki, kuriem lielākā vai mazākā mērā ir atkarīga cilvēku dzīvība.

Piemēram, pavisam neticams gadījums noticis ar austrālieti Patu Skinneri. Pirmajiem gadiem – 2001. gada maijā – 69 gadus vecā Pata ar aizdomām par zarnu trakta problēmu nokļuva uz operāciju galda Svētā Ģeorga slimnīcā Sidnejā. Audzēju veiksmīgi izoperēja, izrādījās labdabīgs, un pacients sāka atļauties. Taču pēc kāda laika sieviete sāka sūdzēties sāpēm vēderā, kas parādījās, mēģinot piecelties no gultas. Neskatoties uz visu šādos gadījumos paredzēto un sniegto palīdzību, sāpes nepārgāja un pacients tika nosūtīts uz rentģenu. Ķirurgs pārņēma šausmas, kad viņi sievietes vēderā ieraudzīja 17 centimetrus garas ķirurģiskās šķēres! Patai vēlreiz nācās gulties uz operāciju galda.

Nu tas jau par traku, turklāt tik civilizētā zemē kā Austrālija! Bet labi vēl, ka tikai šķēres Pieņemsim, ka operācijas laikā pie ķirurga puslitrus ierodas čoms, sak, pasēdēs, parur par dzīvi. Kā tu vecam draugam atteiksi! Tāpat starpu pacienta vēderā var iešūt gan tukšu glāzi, gan pusaizkustu skābgurķi. Tfu, tfu, t pār kreiso plecu. Bet beigās – nu atvainojiet, sanāca, kļūdiešies, kam negadās... Negac tam, kurš neko nedara! Tomēr pārsvarā visi ka ko dara... Pieņemsim, viesmīlis veģetārietis saldējuma vietā pasniedz gulašu! Tīrie nie To taču iespējams pavisam vienkārši izlabot. Vai, teiksim, manikīre, aizplāpājusies tālrunā draudzeni, nagus nolako nevis zaļus, bet melnus! Atkal tīrais sākums, arī šajā gadījumā nebūšana ir ātri novēršama.

Bet ko tad, ja, piemēram, autobusa Rīgā Liepāja vadītājs sajauc maršrutu un dodas Alūksni un pasažieri vējainās Kurzemes vietā dabū kalnaino Vidzemi? Skaisti taču, vienkārši brīnišķīgi. Nu labi jau labi, autobusā vairs negulošie un nelasošie pasažieri tomēr pamācī ārā pa logu un redz taču, kurp dodas, bet ja pieņemam, ka kļūdiešies lidmašīnas pilots. Mākoņi aiz iluminatora visos virzienos vienādi. Tā nu pēkšņi Murmanskas vietā jūs nokļūst Vidusjūras Maltā! Pavisam superīga padarīšana – ledus vietā saņemiet saules staru pieliet pludmali ar pusplikām dailjām! Kas gan var būt vēl brīnišķīgāks... Protams, ja to visu salīdzināsim ar vēderā iešūtiem sadzīves priekšmetiem!

JĀNIS JASMIŅS

Pidzāruša kadra vadītājs ekskavatora neveiksmīgs mēģinājums parakties zem Latvijas vēstniecības beidzās ar iegāšanos pašizraktajā bedrē Rīgā Vagonu ielā 35.

Uzmanību, uzmanību, atklāts jauns dzelzceļa maršruts! Pasažierus, kuri dodas uz Gopeļu Rīmu, lūdzam pulcēties uz perona.

Vakars uz ezera. Precīzāk – uz jūras. Šī ir Vecāku Zilā karoga pludmale pēc pārkarsušo rīdzinieku uzlidojuma. Jāteic, ka līdzīgi dienas beigās izskatās arī citas vietas, kurām pēc definīcijas būtu jābūt tirām.

Pirms iebraukšanas kanalizācijas lūkā, lūdzu apstāties! Bildēts Siguldā.

Vai zinājāt, ka Rīgā arī ir Beikerstrita? Kas meklē tas atrod! Meklējiet slaveno izmeklētāju Holmsu Brambergas ielā.

aut kur LV... norit ceļa remonts...

JŪS JAUTĀJAT – MĒS ATBILDAM

Kas rūpēsies par prostitūtām? Visā Eiropā rostitūcija ir parasts bizness, viņas maksā odokļus, cīnās par savām tiesībām. Vai ebūtu laiks arī mūsu deputātiem beidzot aut ko darīt?

Atbilde. Tiek jau darīts. Ir dots rīkojums elmalās stāvošajām izdalīt gaismas atstarotājus, lai viņas nepakļūtu zem kāda neuzmanīga ofera.

Pēdējos gados Eiropā govīs kļūst trakas, ez no kurienes parādījusies putnu gripa un ēl kaut kāda netipiska pneimonija. Kāpēc kai Eiropā, bet nav Amerikā?

Atbilde. Minēto slimību vīrusi piemeklē

tikai tās zemes, kuras nesoļo kopā ar ASV. Mūsu valdība jau izsenis ir paziņojusi, ka soļos kopā ar ASV, un – lūdzu – vai kāda mūsu govīs kļuvusi traka, vai kāda vista slimojusi ar gripu? Redziet nu!

Esmu lasījis, ka 80 procentu laika TV jaunumos aizņem prezidenti, ministri, deputāti. Bet es maksāju nodokļus un gribu, lai arī mani parāda televīzijā. Kāpēc tautu nēlaiž televizorā?

Atbilde. Mīļo dieniņ, kā tad nēlaiž? Vai tiešām neesat redzējis televīzijā pacīlātās tautas masas, kas kāri tver katru prezidenta, ministra vai deputāta teikto vārdu? Par kādiem procentiem

te var runāt!

Gatavojos no rītiem skriet džogingu. K man vajag?

Atbilde. Ašas kājas, modinātājpulksteni un svešvārdu vārdnīcu.

Kāpēc mans kaķis bieži mazgājas?

Atbilde. Vai pie jums pārāk bieži nenāviesi? Profesora P. Šmita sakrātē un sakārtotē tautas ticējumi norāda: kad kaķis mazgājas, tas gaidāms ciešanās no tās puses, kur kaķim aste. Turklāt tautas gudrība skaidro vēl tiešāk: ja kaķis pakaļu laiza, tad parādnieki nāk.

Atbildējis Z. LEŠINSKI

Bez rindām! Bez kvītīm! Jums ērtā veidā!

Abonē

DADZI

www.pasts.lv vai pa bezmaksas
informatīvo tālruni **8008001**

Abonē un laimē!

No 1.jūnija līdz 26.jūnijam abonējot jebkuru Interneta abonēšanas katalogā pieejamo preses izdevumu vismaz uz 3 mēnešiem, izmantojot www.pasts.lv vai pa bezmaksas informatīvo tālruni 8008001, katrs trešais abonents dāvanā saņem "Autobuss Debesis" jauno disku "Par tavām kurpju šņorēm". Balvu fonds 600 CD.

Tagad, abonējot internetā, norēķinus var veikt, izmantojot *Hanzanet* vai ar norēķinu kartēm

VISA

VISA
ELECTRON

Loterijas atļaujas Nr. 1556. Uzvarētāju vārdi tiks publicēti laikrakstā "Neatkarīgā Rīta Avīze" 2006. gada 4.jūlija numurā.
Loterijas nolikums www.pasts.lv

LETUVIVAS
PASTS

AR ATBILDĪBU PAR UZTICĒTO

PAUKIEZ JAUNAJA VILNI!

NABA
93.1 FM
UNIVERSITĀTES RĀDI

TĀ GADĀS

- Jānīt, kam tu tik skaistas puķes atnesi?
- Vecmāmiņai!
- Tad nu gan vecmāmiņa priecāsies!
- Priecāsies gan! Zārks arī smuks.

Zooloģiskajā dārzā

Mammu, vai tas ir mērkakis?

Nē, meitiņ, mēs vēl esam tikai pie kases.

Vīrs izmisis, jūt, ka viņa dzīvei nav jēgas. Uzkāpj uz devītā stāva palodzes un grasās lēkt lejā. Pēkšņi ienāk viņa sieva, novērtē situāciju un saka:

Būtu vismaz atkritumu spaini paņēmis līdzi.

Deg divpadsmit stāvu ēka. Lejā stāv bars ziņkārīgo un ugunsdzēsēju.

- Uzmanību, uzmanību! Sākam izsoli, jauneklis astotajā stāvā - 100 latu, kurš sola vairāk?

Vīrs zvina veterinārārstam:

- Šodien pie jums ieradīsies mana sieva ar vecu kaķi. Lūdzu, iemidziniet viņu.

Veterinārārst:

- Labi, tiks nokārtots. Bet vai kaķis viens pats atradīs ceļu uz mājām?

R. Valters

NĀVĪGI VĒRTĪGI PADO

Ja jūs palīdzēsiet draugam nelaimē, viņš noteikti atcerēsies, kad kārtējo reizi būs no kādā ķezā

Ja jūs vēlaties sastapt savu sapņu sievu, apdomājieties - tas var izdoties. Pēc tam pārējiem sapņiem nāksies atvadīties.

Precoties izvēlieties piemērotu partneri, galā kādreiz no viņa būs izdevīgi jāšķiras.

Ja jums nav naudas, jums būs viegli izsevi riebumu pret šo civilizācijas izgudrojumu

Jūs esat rakstnieks, dzejnieks, mūzikmākslinieks... Bet slava jums gājusi secSteidzīgi ejiet bojā - jūs noteikti tiksiet pami

Jūs esat nekaunīgs un rupjš, bet nejamandarījumu. Atcerieties, šīs lieliskās īpašības ko vērtas tikai tad, ja izraisa līdzvērtīgu reakc

Cilvēki saka, ka jūs esat skaudīgs. Ne traucieties, jūs taču zināt - par taisnīgumjācinās.

D. Melnis

Z. Zaharā

N. Nagaine

VENĒRA PLENĒRĀ

N. Nagaine

HRONISKĀS ZIŅAS

Nežēlīgā karstuma un pasaules futbola kaislību nogurdinātā latvju tauta uzvedusies rātņi, lai gan reizumis visnotaļ pamulķīgi.

Aizturēts Blikšķu Banijs. Kādam puietietim policisti atsavinājuši gandrīz 3 kg metamfetamīna, apmēram 1 kg zāles un vēl arī kaut kādas narkotiskas *ripas* – ar tādu daudzumu pietiktu, lai ievērojama daļa Rīgas iedzīvotāju iestotos kā jenķu multenju pasaulē iekliduši. Pats Puišis iejuties Blikšķu Banija ādā – bijis gatavs 19 reizes blikšķināt ar šaujamo (pēc tam beigšanās patronas) un trotilu (nodrošinājies ar diviem detonatoriem un laika deglim līdzīgu priekšmetu). Zinātāji iz policijas aprindām vēsta, ka par 1 g metamfetamīna klienti maksājošs 10, bet par gramu zāles Ls 7-10. Puišim gan nāksoties par saviem krājumiem maksāt, paredot aiz restēm līdz pat 15 gadiem.

Fiksā elektrība. Kādu nakti ēdiena aromāta pievilinātās liesmas fiksi sākušas graužt *Kebabs* ēstuvī Rīgā. Dūmu dēļ no ēkas trešā stāva evakuēta kāda sieviete. Eksperti spriež, ka ugunsgrēks izcēlies elektrības īssavienojuma dēļ.

Iespējams, tā paša iemesla dēļ Rīgā vienunakt izsvīlies arī 1956. gadā dzimis kalpotāju ramvajs, bet Priekules pagastā izdegusi kāda laimnieka traktora kabīne.

Savukārt kādam vīrietim ar 17 karātu zelta ķēdi ap kaklu jūrmalā trāpijis dabiskais elektrības ādiņš – zibens iespēris ķēdē un iznācis laukā pa oļu. Neskatoties uz to, ka pēc negadījuma viņš kūpējis un spīdējis, vīrs pametis Bulduru līmnīcu jau nākamajā dienā. Laikam būs dzimis jauns ekstrasenss.

Apdraud telefonistus. Saskaņā ar klasisko manta Kalniņa dziesmu telefonistiem Liepājā jābūt stabos, taču, ja tā turpināsies, viņiem nebūs vairs pat kociņa, uz kā piemesties... Kāds nenoskaidrots jaundāris ar auto ietriecies krietni apuvušā Vēju pilsētas simbolā K. Ukstiņa ielā.

HRONISKĀS ĀRZEMES

Moto: nekur nav tik labi kā mājās. Vai ne?

Puišis naudu nedabūja... Viena no lielākajām Krievijas aviokompānijām saņēmusi brīdinājumu par iespējamiem terora aktiem. Drīz pēc tam kāds labdaris piedāvājis par niķi trim miljoniem ASV dolāru atklāt teroristu plānus un personības. Kompānijas darbinieki izrādījās skopuļi un naudas vietā informētajai personai aizsūtīja miļčus. Aizturēts 17 gadus vecs puišis, kurš atzinies, ka elektroniskos ziņojumus sūtījis mantkārīgu un huligānisku tieksmju vadīts.

Bodīti aizklapēja. Lietuvas drošībasnieki ieņēmuši kādu pagrīdes banku, kuras pakalpojumus naudas *atmazgāšanās* nolūkos izmantojuši gan uzņēmēji, gan noziedzīgu struktūru darboņi, gan politiķi. Iespējams, nu Lietuvas Darba partijai nāksies meklēt citus veidus, kā savā kontā ieskaitīt ielēšanām nepieciešamo naudu, jo šī bodīte aizklapēta...

Skarbie Austrumi. Dubajais /Apvienotie Arābu Emirāti/ cietuma viesmīlību nāksies izbaudīt kādam ēģiptietim, kurš paniekojies ar... fotografēšanu. Kārumnieks lielveikalā notupies blakus kādai precēs aplūkojošai britu lēdijai, pabāza zem viņas minisvārkiem mobilo tālruni un nofotografēja emsvārku jaukumus. To ievēroja veikala apsardzes darbinieki un *biļžmani* aizturēja. Par sievietes privātās dzīves aizskaršanu un nepiedienīgu fotogrāfiju uzņemšanu izvirtulis mēnesi tupēs čokā, bet pēc tam tiks izraidīts no valsts.

Hroniski nelāgus atgadījumus apkopojis VATS ONS

K. Auzenberga ilustrācijas

JĀNTĀRPIŅI MAINA KRĀSU

Kas tas ir – zaļš, atrodas uz ceļa, neviena virsma nemil, bet bez viņa arī nekādi nevar; ja satieci visticamāk būs jāmaksā?

Tas, protams, nav ne insekts, ne citplanētiets, bet ceļu policists zaļajā vestē. Tikai karstumā daudzi no ceļu policistiem Rīgas ielās nez kādēļ maina krāsu – raugi, tie vairs nav zaļi, bet, novilkuši spilgtās vestes, paslēpjas satiksmes burzmā.

Ceļu satiksmes likums gan nosaka, ka ceļu policistam jābūt formastērpā ar gaismu atstarojošām zīmēm. Ar šo formulējumu parasti saprot to pašu vesti, tikai – ja laiks ir karstāks par 25 grādiem, attiecīga instrukcija atļauj policistiem to novilkt.

Šeit nāk prātā karstā dienvidu zeme Spānijā. Ikvienam autobusa vai smagās automašīnas vadītājam pietiks iznākt uz lielceļa bez atstarojošās vestes, lai policijas uzliktais sods būtu līdzvērtīgs pamatīgam saulesdūrienam. Bet par 25 grādiem vēsumu šajā valstī var tikai sapņot – tur normāli būs visi trīsdesmit un arī četrdesmit grādi ēnā. Nē, labi, pieņemsim, ka tālbraucēji šoferi mazāk svīst.

Nav nekāds noslēpums, ka bez vestēm policistiem labāk *ķeras* – sava loģika šeit ir gaļa. Taču zaļās vestes uz ceļa vadītājus disciplinē labāk nekā inspektora dusmīga sejas izteiksmi, ikviens ielas slaucītājs, kas rīta agrumā šādu vestē parādījis ceļmalā, zina, ka vadītājus šī krāsa acumirkli padara rāmus, lai arī viņa rokā ir tikai bīstama paskata slota, vadītāja refleksi nostrādā acumirkli. Tātad labi pamanāms policists disciplinē vadītājus jau **ar to vien**, ka viņš ir redzams.

Iespējams, gan pašu policistu drošības, gan profilakses dēļ skaistās vestes vajadzētu valkāt ziemā, i vasarā. Protams, ja vien policijas slēptā mērķis nav vis kārība uz ceļiem, bet nauda iekasēšana, tā papildinot valsts budžetu? Piemēram, nesen redzēju kādu sakarsušu likumlietnieku sēžam ceļmalas grāvī – vīrs augstās zāles slēpās tikai cepurīte un radars...

Vairākās Eiropas valstīs satiksmes uzturētājiem ceļa malā novieto policistu izbāzeņus: finierētas mašīnas un spīdīgā vestē tērptas lelles. Nevienam negrib izaicināt likteni, tādēļ gar šīm lēllēlēm brauc lēni, rāmi un prātīgi. Ja nu *piepūšamajam draudziņam* uzradies īsts kolēģis, ko tad? Teiksim – *Es, policista kungs, braucu ātri, jo domāju, ka jūs esat, ē, izbāzts..?*

S. KURMIS

NO DAŽA LABA LIECINĀJUMA

- Pa durvīm iegāzās piedzēries vīrietis. Maršmāstoties, viņš izrādījās mans vīrs.
- Es pamodos uz durvīm. Kaimiņš pieprasīja, lai tās ielikt atpakaļ.
- Kundze pati iedeva savu somiņu un teica, ka varu to paturēt. Es nesaprotu, kāpēc tagad tiek apmelota un saukta par zagli.
- Automašīnas riteņus es nezagu, bet aizdomas nāms uz laiku, lai uzzinātu, vai tie der citam cilvēkam automašīnai.
- Lūdzu kvalificēt manu nodarījumu kā sīku huligānismu, jo nevienu neesmu aplaupījis. Biju iedzēris un sajauca dzīvokļa durvis.

LATVIEŠU POLITISKĀS ELITES BURAMIE VĀRDI

Izrādās, ka Latvijas politikajās aprindās dzīvas ir senas tradīcijas jeb, citiem vārdiem sakot, politiki ir māntīgi, piekopj da. sarežģītus rituālus, lai nodrošinātu sev veiksmi vēlēšanās, un skaita buramvārdus. Folkloristi, turpinādami prof. K. Strauberga c ir papētījuši ietekmīgās un ne tik ietekmīgās partijas un noskaidrojuši, ka katrā no tām ir vārdi, ko tās veltī, lai aizsargāto nelabvējiem, pret jaunu aci un lai noskaustu citiem tos elektorāta laukus, ko paši iecerējuši apjāt.

Pret izzākšanu presē vairākums politiķu lieto šādu formulu: *Ai, jūs, manas mīlās miesas, pārvērsieties pakulās: lai tur raksta, baksta kā pakulu kodažā.*

Pret iespējamiem korupcijas atmaskojumiem noder šādi vārdi: *Kauc, KNĀBi, tavi spārni slābi, tava ace akla, noej nost no kakla! Ķer tos citus, sit tos!*

Lai vēlētāji vēlēšanu dienā sparīgi ietu balsot, skaitāma šāda buršanās: *Nem to listi, bučo manu bisti, ēdīsi labi, dzersi šņab lati uz purna, met aploksni urnā!*

Tēvzemei un Brīvībai/LNNK savos svarīgākajos saietos izlaiž kreklus no biksēm, dzer kvasu un savā starpā runā tikai krieviski, lai konkurenti neko nesaprastu. Arī visi buramie vārdi tiem esot tikai krieviski. Tāpat aizliegts citam citu uzrunāt īstajos vārdos, tāpēc tie saucoties, piemēram, Bakka, Kaščejs.

Vienīgais latviešu buramvārdu paveids, ko tie lietojot, esot šāds: *Krievi jau nāk, glābjas, kas māk! Mugurkaulu grabinām, elektorātu čabinām. Plakātu priekšā, Saeimā iekšā!*

Tautas partija agros rītos pulcējoties kalna galā un, veroties uz mākoņiem, dziedot: *Atspīd, saulīte! Uzzied, Šķēlīte! Lai krāšņa tava mēlīte, lai tavs piķītis citiem kā plīķītis! Vēlc baltu kreklu mugurā, met melnu kreklu jūriņā – gan jūras meitas izvelēs ar sudraba vālitēm.* Tautpartijieši savos rituālos lietojot svētas relikvijas – piemēram, partijas dibinātāja, patrona Šķēles sirma bārdas matu, ko tad dedzinot un visādi izdaroties. Partijas biedri gan vairs nav īsti pārliecināti, vai Šķēle vispār kādreiz dzīvojis un vai viņš patiesībā nav izdomāts, jo viņš, kā zināms, politikā neiesaistās un ir nemanāms.

Līdzīgi kā pie šumeriem (ap 2500 gadu priekš Kristus) arī mūsdienu partijas, kuras nolēmušas likt kopā savus spēkus un startēt vienā sarakstā kā, piemēram, **Latvijas Pirmā partija un Latvijas ceļš**, kopīgu pasākumu neoficiālajā daļā skaita šādus limējuma jeb griežamos vārdus: *Kauliņš pie kauliņa, dzisliņa pie dzisliņas, troļļi pie vecajiem zolļiem bu, bu, bu, bu.* Tad Šlesers ar Godmani sadodas rokās un lec deju, šūpodamies un gāzelēdamies.

Zemnieku un zaļo savienībā tagad esot jauna mode: partijas slepenajos saietos visi staigājot ar hūtem un pielīmētām ūsām. Visi iedzerot pa druskai naftas un uzkožot kāliju. Dziesmas tad esot tādas: *Dievs dod Ēlertei svina acis, alva kājas, piecus grašus kabatā, maizes kuli mugurā.*

Visērmīgākie vārdi sastopami pie **Jaunā laika**. Speciālisti strīdas, vai tie nāk no kādām citām valodām vai arī pat no kāda cita paralēlā laika vai pasaules: *Tās atslēgas Titau atsauca un apzvērēja tev ar visiem gariem un svētākajiem vārdiem: Panru, Tev, Matrhron. Es apzvēru tev caur Jēzu Kristu, Elgiar, Ceiriam, Berķiševcov, Krupņikovbelokoņ, Komogorcevšabašov.* Šādus vārdus izsakot, jaunlaicēni tad stādoties rindās un vīrieši sev priekšā palaizot sievietes, bet pēc tam atkal mainoties atpakaļ vietām.

Ērmīgas izdarības esot arī pie tām par kur **Rubīks un Ždanoka** cieņā. Tie pirms s. priekšvēlēšanu rituāliem iedzerot simt g šķidra velnasūda, uzkožot sarkanās mīzen trīslitru burkā un dziedot cauru nakti: *peremaķ, našu Latviju nam neotņak. Polņije ki – tubiki – žmuriki. Gansi i Ģitļer ņepraiģot!*

Sociāldemokrāti visādi ņemoties ap R Saucot tā garu un tad tā stiprinoties paši garā: *Raini, ņem spaini, vadi mūsu Daini! nav problēma procentu barjera, lai turp mūsu karjera! Tad visi dziedot internacionāl kliezdot: Brīvi sveiks!*

Bet **Saskaņas centrs** uzrakstot uz lapir īpašu fomulu $A+B+M+S+C+S+C+S+C+++$ (pl. nozīmē brīdi, kad jāpārkrustās) un nepar iejaucot ēdienā, pēc tam dodot nelabvējiem apēst, jo tad, kurš iepriekš traks bijis, rār pārvēršas.

R. Cinkusa ilustrācija

J J U Z E F S

Dadža 9^a l m a a i z k u l i s e s

(Turpinājums no 13. numura)

Vienmēr smaidošais, krievu valodā rakstošais **als Melameds** iepeldēja DAŽA redakcijā aut kā nemanot, kā tāds pasaku gulbis un jau ēc laiciņa kļuva par DADŽA neatņemamu sastāvdaļu. Rakstīja savam raksturam atbilstošas umoreskas – mierīgas, labsirdīgas un asprātīgas, cerēja satīriskus dzejoļus un aforismus. Viņam nāca vairāki humoresku un aforismu krājumi itvijā un Maskavā.

Ierodoties redakcijā, viņš vienmēr sveiciena eti teica: – Nu, što? (domāts: – Nu, kā iet?) – r labsirdīgi smaidīja. Lai arī par humora jūtu Melameds nevarēja sūdzēties, tomēr ar umirkīgām asprātībām nespīdēja. Tāpēc, id reiz Viesturs Vējš, pamanījis, ka ienākošais elameds jau ver vaļā muti, lai teiktu savus rastos vārdus, pirmais pateica: – Nu, što? – Cals sarkma un, galīgi apmulsis, neko nemācēja bildēt. Brītiņu pamiņājis, viņš, tā arī neatvies, atstāja redakciju.

Kā jau teicu, Cals vienmēr izstaroja labsirdību un atsaucību. Šo Melameda labo īpašību mēs, bēdnību alkstošais bars, nereti izmantojām vtīgos nolūkos. Atceros kādu gadījumu. Tas itika, liekas, 60. gados, pēc tolaik slavenā ASK basketbola kluba kārtējās uzvaras Eiropas kausa ēlē. Mačs risinājās Daugavas sporta namā, ndrīz blakus mūsu līdzstrādnieka Osvalda ača dzīvoklim. Pēc spēles pamatīgi uzbudināti pulcējāmies pie Osīša. Entuziastu pulks nāca paliels: pats Osītis, žurnāla ārstatnieks ilkvedis Vladlends Lando (mutvārdu anekdošu ciklopēdija), Izaks Livšics, Harijs Heislērs, kteris Voldemārs Lejiņš, šo rindīnu autors un vēl ris basketbola cienītāju. Spēle bija izvērtusies a, intrigējoša. Rezultāts bieži mainījās gan enas, gan otras komandas labā, tāpēc ASK mīgā uzvara pelnīja, lai to pamatīgi apspriestu , protams, atzīmētu. Taču pēc padārgo biļešu jādes naudas kabatā nevienam necik nebija līcis. Pa visiem kopā sanāca kāds rublis. Ko rīt? Nevarēja taču tādā pacīlātā garastāvokli ties mājās! Tā dzima ģeniāla ideja: piezvanīt lam Melamedam un pateikt, ka pie Osīša mojas Herlufs Bidstrups ar sievu un bērniem. fija izdzerta, bet slavenais viesis vēl neiet m, lai nu Cals glāb stāvokli un atnes kādu deli sausā vīna. Telefonu savā rīcībā paņēma

Lando un runāja čukstus, aizbildinādamies, ka atrodas virtuvē, apsedzies ar deķi, jo negrib, lai slavenais dānis viņu sadzirdētu. Stāvokli viņš izklāstīja tik aizraujoši, ka mēs tik tikko valdījām smieklus.

Kad Lando nolika telefona klausuli, par basketbola maču neviens vairs nerunāja. Visi sprieda par iespējamo efektu un Melameda tālāko rīcību. Manuprāt, versija izklausījās ticama. Bidstrups pāris reižu DADŽI jau bija viesojies un toreiz arī atpūtās Jūrmalā. Taču, zinot Melameda lēno dabu un garo ceļa gabalu no Cirka (tajā rajonā Cals dzīvoja) līdz Daugavas sporta namam, visus māca lielas šaubas. Tāpēc atkal sākām pārskaitīt mūsu rīcībā esošo sīknaudu.

Bijām tā aizrāvušies, ka saausījāmies tikai tad, kad priekštelpā noklaudzēja durvis. Pie sliekšņa mīnājās mūsu glābējs Cals Melameds. Glaunā uzvalkā, baltā zīda kreklā un ar koši sarkanu kaklasaiti. Rokās divas pudeles armēņu konjaka un liela kārba šokolādes konfekšu. – *Ātrāk nevarēju dabūt taksīti*, – vainīgi smaidot, Cals taisnojās. – *Tās te Bidstrupa bērniem*, – viņš pirmām kārtām sniedza Osītim konfekšu kārbu.

Iegājis istabā un pamanījis, ka nekāda Bidstrupa nav, bet ir tikai kāds pusducis lielceļa laupītāju, kas, neslēpdami savu iekāri, alkātīgi glūn uz atnestajām konjaka pudelēm, Melameds piespīsti iesmējās un centās kaut ko jocīgu pateikt. Taču vārdi pazuda pērkondārdošajā smieklu grāvienā.

Iedzēruši pa glāzītei konjaka un uz koduši pa konfektei, mēs atkal sākām pārspriest ASK basketbolistu uzvaru. Melameds apsēdās uz

Cals Melameds

Krievīņa zīmēts draudzīgais saržs

palodzes un, kaut ko skumji dungodams, tik bēdīgi skatījās no Osīša dzīvokļa trešā stāva loga lejā uz tumšo pagalmu, ka es, drošs paliek drošs, pierunāju viņu labāk apsēsties uz dīvāna. Humoristi jau ir dīvaina un neprognozējama tauta.

(Turpinājums sekos)

TEĀTRA PASTĀSTI

Ludmila Špilberga vienā mirklī varēj uzliesmot kā vulkāns, bet pēc tam jau kļuva nevarīga kā nobijies bērns. Reiz Arkādija parka mazajā estrādē (2000. gada jūlijā tā līdz pamatiem nodega) svētdienas izbraukuma izrādē Blaumaņa joku luga *No saldenās pudeles*: Kā jau parasti puikas bariem sasēžas gar estrāde rampu un traucē aktieriem. Sāk pat mēdīt tēlotājus. Ludmila ir Ezerlauku māte. Pienā brīdis, kad aktrise vairs neiztur, panāk uz priekšu un Blaumaņa tekstam pa vidu izsper:

– Ja jūs, velli, tūlīt nepazudīsiet, es jums noraušu to, kas jums priekšā karājas!

No Ludmilas Špilbergas stāstītā:

– 1935. gada 24. decembris. Pēc izrādes Runci: zābakos ieeju aktiera Konrāda Kvēpa ģērbtuvē. Viņš man paraksta vekseli, vēl būdams Runē kostīmā. Te ienāk Treimanītes Gunnars (mana māte Anna bija šī teātra ilggadēja bibliotekāre Raiņa direkcijas laikā dzejnieka sekretāre). Ur zināt, ko šis četrus vecais puika saka precizākajam mūsu trupas aktierim:

– Kvēpa kungs, kāpēc jūs mēnāt ne tikai mani, bet visu zāli? Man kaimiņos ir runcis Ronalds. Viņam nekādi zābaki nav jāvelk kājās. Tie redzam, uz ķepiņām. Bet jūs tur veselu mūžību piņķerējaties, izliekaties, ka nevarat sasiet šņores. Pukstat, pat stenat. Kas tam ticēs?

Špilberģīte esot spurgusi un metusies ārā no grimētavas, taču vēl dzirdējusi Konrāda Kvēpa teikto:

– Draņķa puika. No viņa vēl iznāks kritiķis.

Atmiņās dalījies GUNNARS TREIMANIS

2006
Ludzas rajona bibliotēku atbalsta projekts

Ludzas rajona
5. Grāmatu svētki notiks
21. jūlijā – Mežvidos.

Saldus rajona
5. Grāmatu svētki notiks
4. augustā – Nīgrandē.

**DADZIS izsaka līdzjūtību
Imantam Melgailim,
dzīvesbiedri zaudējot.**

Interesē vēsturiskas personības?
Lasi 12. un 13. lpp. rubriku
KULTŪRAS MANTOJUMS

DZEJNIEKS UN ŽURNĀLISTS ANDRIS BERGMANIS PAR...

...SEKSU UN ŽURNĀLISTIKU

Kādreizējais Rīgas domnieks un tobrīdējais žurnālists M.P. ap diviem nakti ierodas pie sava drauga M.B., kura dzīvoklī ir istaba. M.P. ir gaumīgi ietrimpelējis un, iegājis savā istabā, domā, ka rādās: gultā sēž skaista meiča, uz pleciem uzmetusi viņa halātu, zem kura ir tikai dabas dotie jaukumi...

– Kā tu, daiļaviņ, te gadījies?

– Es esmu no intīmservisa. Pirms divām stundām mani izsauca tas vīrietis, kurš guļ otrā istabā. Samaksāja dolāros par trim stundām, mazliet iedzēra un, kamēr es jau izģērbusies aizgāju uz tualeti, aizmiga, un šausmīgi krāca. Nevarēju izturēt un pārvācos uz šo istabu, gaididama, kad viņš modīsies.

– Daiļaviņ, bet stunda vēl palikusi...

– Vispār jau jā, lai gan, pēc instrukcijas, ja kniebas ar diviem vīriešiem, jāmaksā vairāk... Bet tu esi foršs džeks un es tevi izģērbšu...

Rīts. M.B. izramzājas no gultas un grābājas pa kabatām.

– Johaidi, vakar dzerstidamies esmu pazaudējis simts dolārus! Nu gan ir ķeža! – vaimanā vājnieks.

M.P. ar sadistisku prieku izstāsta draugam visu notikumu. Tas nopūšas un, samierinājies ar drūmo likteni, lūdz, lai īrnieks aiziet uz veikalu un atnes kaut ko paģirām...

...SAMAKSU PAR VESELĪBAI KAITĪGU DARBU

Žurnālists A.B. pēc vētraiņai pavadītas nakts septiņos no rīta ieiet stacijas naktsūķi Bānītis pa-brokastot. Pasūta salātiņus, kafiju un piecdesmit gramus. Pie viņa galdiņa piesēž glīts meitēns, kuram nu nekādi nav vēl astoņpadsmit, un kāri skatās uz žurnālista brokastīm. A.B., būdams abā garastāvoklī, apjautājas meitēnam, vai viņa ko nevēlas. Meitēns neatsakās. Kad maltīte rotiesāta, skuķis pieliecas piecdesmitgadīgajam žurnālistam pie auss un glāsmaini čukst: – Bet

vai tu meiteni negribi? – Vecais žurnālistikas buks samulst: – Kādu meiteni? – Nu mani... – kaismīgi dveš maltītes biedrene. Tajā brīdī žurnālistā pamostas profesionāla ziņkāre (tolaik viņš sadarbojās ar erotisko žurnālu *SEXER*). – Paklau, – viņš pauž, – sarunāsim tā, pasēžam te kādu stundiņu, tu vari pasūtīt visu, ko vēlies, bet mēs parunāsim par dzīves jēgu. – Meičiņķa piekrīt, bet pēc nākamās kafijas mudina dāsno kuli nākt viņai līdz. Tas esot tuvu – uz Marijas un Avotu ielas stūra. Maksa: desmit latīņi viņai un divi dzīvokļa saimniecei, tā sakot, īres nauda. A.B. tikai profesionālu apsvērumu labad izlemj, ka būtu interesanti pabūt arī bordelī: – Labi, bet sarunājam tā – es samaksāšu tos divus latus, nopirkšu kaut ko dzeramu un ēdamu, bet nekāda sekša. – Meitēns piekrīt. A.B. ir dāsns – kaut kāds pusdārgs alkohols, žāvēta vistiņa, šokolādes tāfele.

Istaba par diviem lašiem ir kaut kas baigs – nekāla gulta, īsta cūkkūts. To visu redzot, prasās ieraut graķīti un tīt makšķeri. Meiča atnes divas plastmasas glāzes. A.B. iedzer. Viņš kaut ko runā ar meiču un... pamostas pēc divām stundām. Nav ne meičas, ne dzēriena, ne žāvētās vistiņas. Protams, nav arī apmēram divdesmit latu, kas viņam bijuši kabatā. Ar lielu skandālu (saimniece pieprasa vēl četrus latus par īri) žurnālists tiek ārā no prītona.

Tikai pēcāk no kolēģiem viņš uzzina, ka ir tāds klofelīns, ko meiča iepilinājusi viņa glāzē.

SEXER redakcijā A.B. kolēģiem stāsta savu piedzīvojumu. Redaktors smeļ un A.B. rosina, lai viņš tādiem pašiem ziņkārīgiem stulbeniem par brīdinājumu savu piedzīvojumu uzraksta. Honorāru izmaksas dienā trīsdesmit latu vietā, kas pienāktos par tāda apjoma pastāstēnu, redaktors viņam izsniedz piecdesmitnieku: – Tas tev par veselībai kaitīgu darbu.

A. MANSBERĢIS

P.S. A.B. un A. Mansberģis ir viena persona – šo skumji jautro atmiņu autors Andris Bergmanis. Kas ir M.P., lai mīļais lasītājs mēģina atklost pats.

I. Melgailis

RAKSTNIEKS ARĪ IR CILVĒKS

Gleznotājs Kārlis Miesnieks savas izst atklāšanā, iemalkojis konjaku, sāk plāties. I ģim Konrādam Ubānam viņš rāda uz siev portretiem un stāsta:

– Šito es pesu un to, bet šiteno pesi tu.

Kultūras ministrijas pārstāve sadzird, bet r prot, ko vecais savā jocīgajā piebaldzēna iz nē saka. Viņa prasa turpat blakām stāvoš rakstniekam Žanim Grīvam. Uzrunātais n vēloties čukst dāmai ausī. Viņa piesarkusi pār

– Fui! Kā jums nav kauna ņemt tādas rup, mutē! Un vēl skaitās vārda meistars.

– To jau neteicu es, bet viņš.

ASV dzīvojošais profesors Alfrēds Strautma padomju gados grib atsūtīt uz Latviju s grāmatu *Baltijas drāma* – pētījumu par latvie lietuviešu un igauņu lugām. Drošības komite darbinieki neļauj grāmatu ievest, jo domā, k stāsta par baltiešu ciešanām.

Dzejniece strādā izdevniecībā. Kādu rītu v zvana šefam:

– Es šodien darbā nebūšu.

– Kas par lietu?

– Man ir cietas krūtis.

– Vai tad jums katru dienu nav tādas? Tas r iemesls, lai varētu nenākt uz darbu.

Bet viņa tikai gribēja pavēstīt, ka saaukstē sies, krūtis smagums, grūti elpot, nevar atk poties.

Bērnu rakstniekam Uldim Plotniekam iznāk grāmata. Viņš uzaicina redaktori uz restorār Pats labprāt dzertu degvīnu, bet neērti dāmai: prastu dziru piedāvāt un pasūta pudeli konjāl Pārsteigts, ka viņa nemaz nedzer.

– Jūs esat atturībniece?

– Nē, tā gluži nav.

– Kas tad jums garšo? Šampanietis?

– Nē.

– Likieris?

– Es dzeru tīru mantu – šņabi.

Dzejniece Veronika Strēlerte pēc Otrā p saules kara dzīvo Zviedrijā. Ar dzejošanu izdzīv nevar, un viņa strādā par mājkalpotāju kād diplomāta ģimenē.

– Man ir ļoti izglītota kalpone, – kundze lielā savām draudzenēm, – prot runāt franciski. Bet a saviem tautiešiem viņa saprotas pavisam jocīgi valodā.

Literāri fiksējis A. AUZIŅ.

PATIESIE STĀSTIŅI

KĀ MŪSU PĒTNIEKI STEPES ČŪSKAS ĒDA

Tas notika 1976. gada vasarā. Mūsu Zinātnu Akadēmijas Bioloģijas institūts saņēma valdības uzdevumu – Ornitoloģijas laboratorijai jāsniedz putnu pētnieki militāram darbam uz Kazahijas stepēm. Darbā iesaistījās arī paši militāristi – pionieri no Ļeņingradas. Uzdevums it kā vienkāršs: vajadzēja izstrādāt metodi, pēc kuras, izmantojot stepes ērgļus, peilējot iegūtu izlūkuma ziņas.

Komandējumā devās trīs ornitologi – Viesturs (limpiņš un vēl divi viņa kolēģi. Viena no tām bija sieviete. Maskavā mūsu ornitologus sagaidīja offeris un zinātniskā sekretāre. Šoferis stādījās priekšā kā Vasilijš Ivanovičs, tāpēc mūsējie viņu ūit nodēvēja par Čapajevu, bet zinātnisko sekretāri par Anku.

Vasilijš Ivanovičs pilnībā atbilda dotajai palamai. Pats runāja un pats smējās. Bez priekšējās! Stāstīja par saviem piedzīvojumiem ar Ķīniešiem un korejiešiem, turklāt, nekautrējoties no klātesošajām sievietēm, sauca lietas istajos vārdos. Patiesībā Vasilijš Ivanovičs uzvedās kā eksuāla maniaka un zvērīnāta rasista hibrīds. Lemītiģi uzsvēra, cik partneru viņam bijušas un cik pats šajā ziņā spējīgs. Turklāt ik pa brīdim ieaizmirsas norādīt, ka korejieši un ķīnieši esot umši ļaudis, īsti mežoņi, kas ēdot pat čūskas.

DARI KO DARĪDAMS, APDOMĀ GALU!

Tas bija sešdesmito gadu pirmajā pusē, kad liktenis mani bija ienesis Traumatoloģijas un ortopēdijas institūta palātā, kurā gulēja nelieli deviņi spēkpilni vīri ar laužiem vai citādi bojātiem locēkļiem. Tādā vietā laiks velkas ātri un katra jauna nelaimes biedra ierašanās tdzīvina vienmuļo slimnīcas atmosfēru. Tā nu šādā ziemas pēcpusdienā palātas durvis pavērsās un sanitāri iestūma kārtējo bēdubrāli – ledus urātāju Viktoru, kurš, sportojot uz Ķīšezera, bija sekmīgi salauzis kāju. Lūzums virs ceļa bija ārkārtīgi nopietns, un, kā vē āk noskaidrojās, Viktors nu pārsiešanas istabā iegipsēšanas laikā bija saņēmis injekciju sāpju remdēšanai. Diemžēl ārstu iedarbība nav bezgalīga, lai arī kā mums aizkārt to gribētos, un Viktora pirmā prasība pēc ievietošanas palātā bija īsa un kategoriska: *Māšīn, šprīci!*

Tovākar dežurēja Mārīte, sava veida medmāsa ideāls. Viņa bija izpalīdzīga, pretimnākoša un draudzīga, bet nekad nepārkāpa noteiktas robežas un neprata būt arī principiāla un stingra. Nopētījuma laikā augumā nelielo, bet fiziski labi attīstīto Viktoru

Mūsu zinātniekus neinteresēja nedz šofera sekas piedzīvojumi, nedz aizvainojošā aziātu nopulgošana, bet apklusināt viņu nebija iespējams. Šoferis nīrgājās ar baudu un ar savu valodu visus pazemoja. Mūsējie klusēja, tomēr viņu prātos nobrieda plāns, kā Čapajevu pārāudzināt.

Beidzot autobuss apstājās stepes vidū. Apkārt sausa zāle, reti krūmi, bet tālumā kalni. Aiz tiem Ķīna.

– Nu ko, taisīsīm vakariņas, – aicināja Čapajevs.

– Mēs aiziesīm pēc iekura, – ieteicās Viesturs.

Šur tur ornitologi redzēja stepes ērgļus un ligzdas. Tomēr galvenais objekts, ko viņi meklēja, nerādījās. Tikai pēc pāris stundām zinātnieki apmierināti atgriezās, uz stieplēm savēruši mazas stepes žņaudzējus – raibas un varenas treknas čūskas. Šausuši zāli un uzmetuši zarus, ornitologi lēni dirāja čūskas. Apmēram kā lucīšus. Āda viegli padevās, zem tās bija tauku kārtas. Tad visi drūmām sejām vēroja, kā cepas maltīte. Čapajevs pārsteigumā zaudēja valodu. Savācis savas konservu kārbas un tēju, viņš kopā ar Anku apsēdās tā āk. Noņēmuši izceptās čūskas, mūsējie sāka ēst. Tauri pilēja gar muti un rokām. Tumsā skats bija šausmīgs. Kāds uzaicināja Čapajevu piebiedroties, tomēr šoferim nez kāpēc kļuva slikti un viņš, pagājis tālāk stepē, mocījās kā paģirās.

Trīs turpmākās dienas Čapajevs klusēja. Pēc tam neizturēja un pateica: – Es biju domājis, ka baltieši ir kulturāli cilvēki, nekad neticēju, ka jūs ēdat čūskas.

Atlikušo komandējuma laiku Čapajevs bija nerunīgs un domīgs. Netraucēja strādāt. Eksperiments bija neveiksmīgs – radioraidītāji izrādījās par lieliem un ar tādiem putni nespēja lidot. Tomēr neparastās vakariņas stepē mūsu ornitologi atceras vēl šodien.

I. RIEKSTIŅA

ar kritisku aci, Mārīte apžēlojās par cietēju, un strandējušais burātājs saņēma otro narkotikas injekciju. Palāta pakāpeniski iegrima vakara snāudā, deģa tikai dežūruguns gaitenī uz Mārītes galda, bet pēc nepilnām trim stundām mēs visi pamodāmies no Viktora kategoriskās balss: – Māšīn, šprīci!

Šoreiz metāls ieskanējās arī Mārītes balsi: – Šovakar vairāk nedrīkst! Būs jāpaciešas!

Tad Viktors izdarīja to, ko vē āk nācās smagi nožēlot. Būdam neizturīgs pret fiziskām ciešanām un mājas sieviešu izlūtināts, vīrs pakāpa glāzi ar ūdeni un svieta, viņaprāt, neatsaucīgajai medmāsai. Glāze atsitās pret sienu koridorā, neskarot Mārīti, bet viņa uzmeta kaprizajam slimniekam īsu skatu un strupī noteica: Nu, Viktor, to tu nožēlosi!

Visām ciešanām reiz pienāk gals, tāds pienāca arī Viktora sāpēm. Sieviešu dienas priekšvakarā bija nolemts viņu izrakstīt no slimnīcas. Pirms ārstu apgaitas Viktoram pārsiešanas istabā cietušo kāju iegipsēja no jostas vietas uz leju, līdz pat pēdai. Kad palātā ieradās mediku grupa, kurā bija arī Mārīte, neveiksmīgais burātājs gulēja gultā, ietērpts tikai neērtajā ģipša apģērbā. Dakteri apstājās pie cietēja gultas, un nodaļas vadītājs Žeidurs labsirdīgi pasmaidīja: – Nu ko, Viktor, laidīsim tevi uz mājām par dāvanu sievai!

Te nu sita Mārītes atbrieses stunda. Piegājusi pie smaidošā Viktora, viņa noliecās, paņēma rokā vīrieša lepnumu, kas bija manāmi sarāvējis vēsajā palātas gaisā, un skaļā balsī noteica: *Dakter, vai tad tā ir dāvana sievai?!*

Rēca deviņi blakus gultas guļošie slimnieki, ārsti koda lūpās, pat nopietnā daktare Zaķe ar pūēm valdīja smieklus, bet Viktors, piesārcis kā biete, izdvēsa: – Mārīte man atmaksāja...

A. RUĢĒNS

REISS UZ ELLI

Atsaucoties DADŽA aicinājumam, izstāstīšu kādu notikumu no savas dzīves. Tā bija pagājušā vasara. Sutīga diena. Mēs devāmies uz Rīgas izgājām uz šosejas un sākām stopēt. Apturētais kāds neliels saldēšanas furgoniņa vadītājs Baltkrievs. *Ja gribat, varu jūs paņemt*, – viņš nožāvājās. Kabīnē uz vadītāja sēdekļa stāvēja vairākas kastes. Bija acīmredzams, ka mums tur vietas nepietiks, turklāt viņš grasījās braukt tikai līdz Paviņam. *Varat kāpt kastē*, – viņš nesatricināmā mierā turpināja. – *Šajā?* – mēs apjukuši rādījām uz kartona monstru kabīni – *Nē, tajā* – viņš ar ikšķi norādīja uz saldētavu Diena, kā jau minēju, bija sutīga. Nospriedām, lai atvēsināties nenāks par skādi, un kāpām iekšā.

Kad šoferis aizvēra aiz mums durvis, iestājās necaurredzama tumsa. Gaisa sasmacis. Vēsturiski nekāda, jo furgons bija tukšs un saldētavu nedarbojās. Kratījāmies kā pelavu maisi. Tumšā pilnīgi pazuda laika izjūta. Monotona rīķu dūkoņa un pašu biedējoši dobās balsis – āk atmosfēra nomācoša. Sākumā likās, ka brauciet nekad nebeigsies. Vēlāk sāka uzmākties doma, ka braucam uz elli. Pēc tam vella rati apstājās Gaidijām, ka mūs izlaidīs. Nekā. Saucām šoferu Klusums. Pieklaucējām. Klusums. Galu galā sākām daudzies kā negudri. Pilnīga panika, bet atbildes nekādas. Pēkšņi durvis atsprāga un mieraudzijām sašutušo šofera seju. Starp acīm dūsmu rievā, rokā lomīks: *Jūs ko, furgonu gribat salauzt! Plānprātīņi! Cilvēks vairs nevarēs pačurāties... Un šitādu mērķus vēl Eiropā uzņem!* Viņš draudīgi savicināja lomīku. Mēs draudīgi pielpām furgona tā ākajai sienai. – *Velciet ārā! Ātri! Ka jūsu smakas te nebūtu... slimie!* Lavijāmies nokaunējušies ārā. Atvainojāmies kā mācējām. Izrādījās, ka esam nobraukuši tik nīka 35 km.

JĀNIS STOPORS no Rīgas

DADŽIS **DADŽIS** **AICINAI**

no 1. jūlija līdz 1. septembrim

Majoru kultūras namā apmeklēt

mūsu mākslinieku karikatūristu

- I. Melgaila,
- J. Bulikinas
- N. Nagaines,
- A. Liepiņa

darbu izstādi

nem viņu līdzī. Meklējami Gūtenmorgenu, viņi nejauši atrada Jānīti, kurš bija ielidis liela koka dobumā un tur saldi dusēja. Meitenīte no lieliem priekiem sarāja Jānīti par tādu pamatīgu noslēpšanos, bet viņš tikai norūca:

– *Tomēr atradi gan. Nekur no tevis nevar aizmukt.*

Meitenīte uzsmaidīja Jānītim, paņēma to pie rokas un teica Kalniņam:

– *Mums ar Jānīti tagad jāiet uz skolu.*

Meitenīte aizvilka Jānīti mācīties, bet Kalniņš palika viens. Viņš staigāja apkārt krustu šķērsu, bet no Gūtenmorgena nebija ne smakas. Tā klizdams, viņš atrada četrus pazudušus bērnus, sešus izmukušus suņus, piecus noklīdušus kaķus un pāris apmaldījušos zemes mērnīkus, kuri, meklējami ceļu uz savu kantori, bija paguvuši sapazīties ar kādu partizānu no pēdējā kara laikiem, taču Gūtenmorgenu Kalniņš neparko nevarēja atrast.

Gūtenmorgens pa to laiku bija jau noguris no slēpšanās un nosprieda:

– *Laikam nav viegli mani atrast. Nu, ja Kalniņš nespēj, būs pašam sevi jāsameklē!*

Tagad jau divi lūkoja pēc Gūtenmorgena – Kalniņš, kā jau viņam tas pēc noteikumiem pienācās, un Gūtenmorgens, pats pēc personiskās iniciatīvas. Viņi abi meklēja, meklēja, taču nekādi nevarēja atrast, ne Kalniņš Gūtenmorgenu, ne Gūtenmorgens Gūtenmorgenu.

– *Kā var tik briesmīgi noslēpties? Traks var palikt!* – Gūtenmorgens k uva tramīgs. – *Ja neviens mani neatrod, ko lai tad iesāk?*

Šāda perspektīva sāka dzīt Gūtenmorgenu gandrīz vai izmisumā. Viņš saprata, ka nav vairs atrodams! Kalniņš pa to laiku bija tā piekūsis no lielās meklēšanas, ka nolēma izmēģināt pēdējo, neatļauto līdzekli.

– *Gūtenmorgen, tu alu gribi?* skaļi iesaucās Kalniņš.

– *Kam tu prasi!* – atskanēja Gūtenmorgena balss. *Tas esi tu, Kalniņ!*

– *Tuk, tuk, Gūtenmorgens! Tagad tev būs jāmeklē!* Kalniņš atviegloti uzelpoja.

– *Beidz, Kalniņ, tā nav godīgi, ar tādiem paņēmieniem nedrīkst,* Gūtenmorgens izlikās īgns, bet klusībā priecājās, ka Kalniņš beidzot viņu atradis.

M. BĒRZIŅŠ

Z. Zaharāna ilustrācija

Z VĀRDIEM

A. Lapiņš

ATRAKCIJAS

- Zemnieku saimniecība *Kalniņi* braukša ar traktoru bez stūres.
- Papes pļavu elektriskā gana labirints.
- Skūšanās pie greiziem spogu iem.
- Izklaide *Gaujas pļosts* uz kāp uz pļosta u noturies trīs dienas. Tie, kas noturēsies tr nedēļas, laimēs atva inājumu Straupē
- Fotografēšanās mērķaķī
- Apceļosim Latvijas piepūšamās pilis.
- Lauku tūrisma atrakcija brauciens uz to ar kāpurnieku.
- Sastājamies aplī, metam gaisā cirvi koka kātā, kam trāpa, tas izstājas.
- Šausmu istabas apmeklējums Maskavas ielā, par atsevišķu samaksu Rūdis rādis savus zobus.
- Trīsdimensionā ās sajūtas lauku gaumē ripojies no kalna. Mucā

VISVISĀDAS AKCIJAS

- Akcijas *Lec droši pār ugunsgrāvu* dalībnieki dalīs bezmaksas azbesta apenes.
- Akcija *Izglāb augu...* Cilvēki ar spaiņiem ur lejkanām staigā pa dzīvok iem un pārba da, vai visi istabas augi ir pietiekami aplais tīti, ja nav, tad aplej saimnieku un viņa ģimeni.
- Akcija *Atdāvini skolai savas sliktās liecības*
- Politiskās apvienības *Muhi* pārstāve Taņa, pārgērbusies par sūdu mušu, ielās demonstlē, cik viss ir sūdīgi. Cik sūdīgi svētdienās izskatās kaimiņš Gena, cik sūdīgi lec opelis, cik sūdīgi pret viņu izturas Kuba revolucionāri utt.
- Akcija *Palīdzēsim Tolīkam nokļūt mājās pēc kārtīgas pļankas* zvaniet uz maksas telefonu un stāstiet norādes, kur un kā jāie

DZEJA PAR SLIMĪBĀM

Ja tev Jāņu rītā mutē tikai divi zobi pašā maliņā, nebēdā, vismaz ir ar ko uzkost sieru un attaisīt aļiņu.

*Ja Tevi moka celulīts
Uz galvas stāvēt jāsāk rīts.*

*Ja pēc dzeršanām ļoti trīs rokas,
Nomazgā tās aiz fabrikas pie Slokas.*

*Ja Tev mutē kārpas pulks
Jāmeklē būs žestu tulks.*

*Ja Jums galvā Parkinsons,
Jāskatās ir Pokemons.*

*Ja jums vāja erekcija,
Palīdzēs Ceļu Satiksmes
Drošības Direkcija.*

*Ja Tev piemīt garais kāsis,
Tad pret vēju negriez nāsīs.
Lielā vējā klepojot,
Izskaties kā stepojot!*

*Kuņģa čūla, aklā zarna,
Tās man laba nevēlēja.
Abas divas sadraudzējās,
Saderinājās un apprecējās.*

*Ja jums mati ārā krīt,
Ostiet superlīmi ik rīt!*

KLEKSIŠI

DZEJAS STUNDA

Skolēni par dzeju

Raiņa talants ir tik liels, ka to nav ar ko samērit. Veidemanis (*domāts Veidenbaums*) savā dzejā cinās par labāku dzīvi.

Dzeju nekādā gadījumā nevar vērtēt ar prātu. Rainis rakstīja dažādu filozofu ietekmēts, tāpēc pats izteica filozofiskas atziņas.

A. Čaks ierakstījis pa vārdam katrā Rīgas ielā. Sākumā vārdi kā vagoni ritmiski lēkā pa slieķēm, iešūpojot lasītāju un radot prieka un gaidu sajūtu, bet dzejo a galā ritms noplok, jo sākušās nedienas.

O. Vācieša dzeja ir tik spraiga, jo piemērojas autora iekšējam ritmam.

Dzejoli aprakstīts autora iekšējās balss kliedziens.

Mūsdienu dzejā normālu ritmu nomainījusi aritmija.

Aspazijas gars iemiesojas visā viņas daiļradē. Šajā ainā Jāzepa balss skan kā trauksmes signāls.

Māra Zā ite runā ar tēlu iekšējo monologu.

Kāds gadījums, tāda dzeja.

Apkopojis R. GŪTMANIS

Jūs gan nekad tādas mulķības neuzrakstītu?
Lasiet 11. lpp. DADZIS TESTĒ!

PASAKA PAR VĒRDIŅU

No skolēnu sacerējumiem

- Anša dzīvei cauri izgāja ļoti daudz cilvēku, bet pēdas palika tikai aiz netīrā vērdiņa.
- Ansis mācēja tikai berzt, bet, neskatoties uz to, kļuva par bagātu cilvēku.
- Vērdiņš bija tikpat netīrs kā mūsdienu nauda.
- Katram godīgam cilvēkam vajadzētu tādu vērdiņu.
- Kamēr Ansis kļuva bagāts un liels, viņa māte sarāvās pavisam maziņa.
- Vērdiņš izskatījās pēc parasta santīma, tāpēc nekad nevajag skatīt vīru no cepures.
- Ja man būtu tāds vērdiņš, es varētu spēēt automātus.
- K. Skalbe grib pateikt, ka naudā sēž velns un sagroza prātu.
- Ja māte būtu Ansim vērdiņu laikus atņēmusi, viss būtu kārtībā, bet autors visu bija iecerējis savādāk.
- Būdam pirtnieks, Ansis visu mūžu tikai berza un berza, kamēr ieberzās.

Izrakstījis G. KRASTINŠ

DOMU RAKUMI

No dažādiem skolēnu domrakstiem

- Tomasa Hārdija romānu pamattēma ir zemnieku sairšana.
- Šekspīra krēsls ir tukšs. Viņš ir kļuvis par klaunu publikas priekšā.
- Mārtiņš Ziverts notēlojis Mindaugu no dažnedažādām pusēm.
- Idai patika vizināties ar Edvardu.
- Billīte nomira, ķerot trieku.
- Strēlnieki izjuta naidu, jo sievas, bērni, mājas un lauki bija nogalināti.
- Autors plānveidīgi virza galveno varoni uz Anitas pusi.
- Knuta Hamsuna *Plānā* ārsts ir jauns cilvēks. Viņš tērpiet gaišās drānās tāpat kā visas pārējās dāmas.
- Rakstnieks dara visu, lai viss būtu atkarīgs no galvenā varoņa, bet viņš neko nevar darīt.

Izrakstījusi A. KRAUZ

DAŽAS 12. KLASU ABITURIENTU DZĪVES GUDRĪBAS

par tematu

Neskrien gaisā, iekams spārni nav izauguši (latviešu sakāmvārds)

Nevajadzētu pārāk augstu pacelties virs zemes tiem, kam nav spārnu, lai nesanāktu smagi krist.

Ja tev nav spārnu, tu taču vari staigāt pa zemi un radīt sev mazāk problēmu.

Mūsdienās cilvēki var parādīt sevi no dažādām pusēm, un es domāju, ka nav tādu cil-

vēku, kam nebūtu, ko darīt.

- Es domāju, ka šis sakāmvārds paliks latviešu valodā līdz beigām.
- Man ir tāda sajūta, ka šobrīd mani spārni ir izauguši tikai pa pusei un es labākajā gadījumā varētu atauties tikai tādu kā vistas lidojumu (no mēslu kaudzes līdz tuvākajam žogam).

- Neskrien gaisā, bet skrien pa zemi, kamēr izaugs spārni.
- Labs nāk ar gaidīšanu – arī katrs putns cālis prot pagaidīt, kamēr izaug tik stipri spārni, kas var uznest gandrīz vai debesīs. Mums no tā būs tikai mācīties!

Izrakstījusi L. VĪTIŅA

IZ VĀRDIEM

. Melgailis

R. Valters

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

Mans vīrs bija *indženieris*, bet tagad ir *bezdarbīnš*. (*inženieris; bezdarbnieks*)

Es pati plānoju, kā *vilkst* savu *pulksteni*. (*pavadīt; laiku*)

Mūsu ģimenei patīk skatīties *tetri*. (*teātri*)

Mūsu *lielam* dzīvoklim ir *lodziņi*. (*lielajam; lodžija*)

Mans dēls klausās *metāla* mūziku tik skaļi, ka man *aizkalst* ausis. (*smago roku; aizkrist*)

Mans firmas ēdiens ir *pakūkas*. (*pankūkas*)

Pēc stundām bērni *peld* pa *baseinu*. (*peldas baseinā*)

Strādāju par *grāmatu vēdi*. (*grāmatvedi*)

Kad es nestrādāju, man nav ko *nolikt* uz zoba. (*likt*)

Es gribu atrast labu *tarbu*. (*darbu*)

Dienā mēs ar meitu ejam parkā *pagulēt*. (*pastaigāties*)

Pēc tam es meklēju darbu, kas *labi maksā*. (*labi apmaksātu*)

Kas ir gan viss nenotiek pasa

Konektikutas štatā (ASV) notikusi divaina tiesas prāva. Kaķim Luisam veiksmīgi izdevies izvairīties no nāves soda. Četrkājainais noziedznieks ilgstoši terorizējis iedzīvotājus, negaidīti uzbrūkdams no slēpņa un skrāpēdams visus, kas gadījušies pa ķērienu. Kaķim piespriests mājas arests uz mūžu.

Šā gada jūnijā dažu Taivānas budistu klostero mūki no rītiem sākuši kavēt lūgšanas un neesot izrādījuši nekādu interesi par ziedojumu lūgšanu. Pēc vairāku sūdzību saņemšanas no iedzīvotājiem, kuri nebija sastapuši mūkus ierastajās vietās, klostera vadība bija spiesta to iemītniekus kaunināt, sakot, ka futbola skatīšanās līdz vēlai naktij nedrīkst traucēt viņu tiešo pienākumu izpildi.

Kāds veikala īpašnieks Džons Kaningems-Smits novērošanas kamerā pamanījis, kā divi garnadži veikli izstiepj no veikala veļas žāvētāju. Džons panikā nav kritis, bet sekojis blēžiem uz autostāvvietu. Nogaidījis, līdz tie aizgājuši uz blakus esošo veikalu pēc produktiem, viņš mierīgi paņēmis no neaizslēgtās mašīnas savu tikko nozagto īpašumu un aiznesis atpaka.

Sešus gadus vecais āzis Billijs pazemināts par jaunāko kaprāli. Nepatriotiski noskaņotais lo-piņš ir kāda Kīprā bāzēta britu pulka talismans. Viņš kritis nežēlastībā pēc karalienei Elizabete II vēltītās parādes, kuras laikā neprognozējami gāzelējies, jaucis soli un traucējis pārējiem karēivjiem maršēt.

Jūnija sākumā Vašingtonā pieņemts likums, kas aizliedz ārstiem un veterinārārstiem izrakstīt receptes nesaprotamā rokrastā. Turpmāk tās būs jāraksta ar labi redzamiem drukātiem burtiem vai arī jāizdrukā ar printeri. Likums balstīts uz stingri zinātniskiem pamatiem – pētījumu, kurā apskatīts 6000 recepšu. Paši ārsti un aptieku darbinieki no tām spējuši atšifrēt tikai 24-32 procentus.

Krievijas miljardieris Romāns Abramovičs, kurš kļuva populārs, iegādājoties futbola klubu Chelsea, ticis pie jaunas rotaļlietas. Šoreiz tā maksājusi vairāk nekā 500 tūkstošus dolāru. Runa ir par automašīnas numura zīmi, kas iepriekš piederējusi netaiķim Romas pāvestam ānim Pāvīlam II.

Diseldorfā /Vācija/ nodibinātā aviokompānija *moker's International Airline* savā darba sludī-ājumā raksta: *Aicinām darbā 120 stjuartes ar ībvēlīgu attieksmi pret tabakas dūmiem.* Kamēr atvījā rit ciņa pret smēķētājiem, tā savos gaisa uģos grasās pārvadāt tikai smēķējošus pasae-erus.

Miljonāru skaita pieauguma ātruma ziņā Krievija pašlaik ieņem trešo vietu pasaulē tūlīt pēc Dienvidkorejas un Indijas. Krievijā pašlaik jau esot 103 tūkstoši miljonāru.

Tokijas iedzīvotāji riskē palikt bez telefona sakariem un pieejas internetam, un tur nav vainojams nedz Godzilla, nedz tomāti slepkavas no kosmosa. Problēmu radījušas vārnas, kas masveidā savas ligzdas iekārtojušas telefona un interneta kabeļu tiklos. Putnu izķeršana nepalīdz – to vietā no piepilsētām nemitīgi atlido citi.

Marija Žanete Āsborga, 22 gadus vecā Dānijas gvardes pulka konstable, Aizsardzības ministrijā izraisījusi īstu apjukumu. Ierindniece ieskaitīta Miera uzturēšanas spēku kontingentā, kam jānodas uz Irākas pilsētu Basru, taču nācis zināms, ka Āsborga agrāk pozējusi pornožurnāliem. Pēc pravieša Muhameda karikatūru skandāla Skandināvijas karavīri arābu pasaulē jau tāpat netiek cienīti, kur nu vēl pornozvaigzne viņu rindās.

Kalifornijas štata /ASV/ gubernatoram Arnoldam Švarcenegeram Vīnes universitātē *IMADEC* savulaik piešķīrusi Goda doktora nosaukumu. Tomēr izrādās, ka prestižais nosaukums biju-šajam filmaktierim piešķirts nelikumīgi un viņam no tā būs jāatvadās. Saskaņā ar Austrijas likumdošanu privātās mācību iestādes goda nosaukumus drīkst piešķirt tikai personām, kuras tur studējušas un beigušas pilnu mācību kursu. Švarcenegers diemžēl nav to skaitā.

Lielbritānijā milzīgu popularitāti guvuši jauni rota lietu personāži – pāritis *Pi Čura* un *Pū Kaka*. Dzeltenais piliens un brūnais zirņitis savā *saitā* paziņo: *Mēs izbēgam no tualetes un dodamies ceļojumā!* Lansingas pilsētas /Anglija/ hospitā ī 32 stundu laikā piedzimuši seši dvīņu pāri. Klinikas pārstāvis Nens Simonss žurnālistiem paskaidroja, ka tas esot savdabīgs hospitāļa rekords. Pieci pāri no sešiem ir puikas.

Franču žurnāls *Rire* bija izsludinājis literāru konkursu, kurā drīkstēja piedalīties tikai vīrieši. Viņiem bija jāiesūta apraksts *Mans visbrīnīšķīgākais rīts.* Uzvarēja kāds ierēdnis ar miniatūru *Piecēlos, pabrokastoju, apģērbos un devos mājās.*

Riodeženeiro, Brazīlijā drīzumā tiks atklāts erotikas muzejs. Vietējā prese ziņo, ka projekta realizēšana izmaksāšot 120 miljonus Amerikas dolāru. Pati celtnē plānota futuristiskā stilā milzīgas betonplastikas čūskas veidā un atradīsies pilsētas vispopulārākajā daļā.

Novosibirskā /Krievija/ atklāts pie pirmajam luksoforam. Tiesa, nevis p pasaulē, bet pirmajam šajā pilsētā. Idej vietējai ceļu policijai. Savāds incidents r atklāšanas laikā: vairāki žurnālisti laikar alkuši atspoguļot šo jaunumu, ka sakāvu

Britu raidsabiedrībai BBC gadījies ar misēklis: informācijas tehnoloģiju ekspe ja Kijūnija vietā nointervēts kāds Gajs Gorr. todien atnācis pieteikties darbā. Dubu drosmīgi atbildējis uz visiem jautājumiem. Raidījuma vadītājs juties pārsteigts, jo el parasti tik tekoši nerunānot.

Turcijas galvaspilsētā Stambulā tūristi ievērojamākām vietām vadādot viltus gida aicinot ārzemniekus kafējnicā un piedāvā ju: – *Tājums dos mundrumu!* – Diemžēl dzēr piejauktas miegazāles. Upuri pamostas n gan bez mundruma, gan naudas.

Divas nedēļas veselu kilometru zem z bija ieslodzīti divi Tasmānijas zeltrači Aust Kad beidzot izdevies nogrūvumu likvide iesprostotos atbrīvot, visus pārsteidza viņu di. – *Kā gan lai mēs bēdātos, ja visapkārt tik c zelta?* – izsaukušies nelaimes putni.

Ungārijas pilsētā Segedā būvstrādā atraduši 300 litru koka mucu, kas bijusi ar Jamaikas rumu. Kad to izdzēruši, ieraudi: mucas dibenā virieša līķi. Ācīmredzot nabac piedzēries un pārvēlies pāri malai. Laikam saderējis ar draugiem, ka spēš izdzert n sausu.

Jahaja Vahibs Malaizijā saņēmis telefo rēķinu 126 triljonu latu vērtībā. Minētā sum jāsamaksā 10 dienu laikā, citādi draud tie darbi. Kā tik milzīgs parāds varēja rasties? Izrāc rēķins pienācis par Jahas mirušā tēva telefo Ācīmredzot papucis no aizsaules katru die kādam zvana. Tas būs atgādinājums visiem, telefonu dot līdzī netaiķiem nedrīkst!

Slavenā itāliešu vijolmeistara Stradiv darinātā vijole Nujorkas izsolē pārdota par 3, miljoniem dolāru. Tā izgatavota pirms trīssir gadiem. Kad turīgais pircējs to saņēmis, l mēģinājis spēēt, skaņa bijusi tik drausmīga, l suns sācis gaudot un aizbēdzis no mājām.

ASV prezidentam Džordžam Bušam uzradii dubultnieks Stīvs Brīdžs, tik līdzīgs kā dvīņi brālīs. Baltajā namā akreditētie žurnālisti pē izskata nevarēja pateikt, kurš ir īstais prezidents Bušs sevi nodeva ar izrunas grūtībām un vēsture fakti nezināšanu.

R. Valtera ilustrācijas

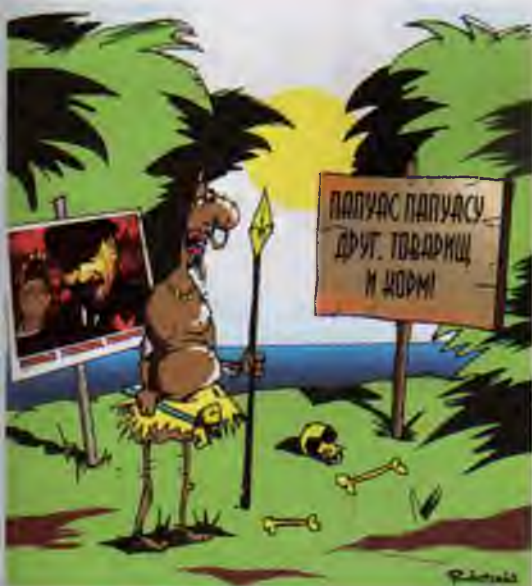
BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

PAPUASS PAPUASAM DRAUGS, BIEDRS UN BARĪBA!

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

BEZ VĀRDIEM

HOROSKOPI JŪLIJA OTRAI PUSEI

Auns 21.III – 19.IV

Brīžiem jutīsities izslāpis – gan burtiskā, gan pārnēstā nozīmē. Brīdinām! Remdējiet savas slāpes pamazām, jo tikai karni spējīgs sadzerties veselam mēnesim. Mājlopiem pārmērības var beigties letāli.

Vērsis 20.IV – 20.V

Esat daudz strādājis? Laiks pievērsties garīgiem sevis meklējumiem. Lai ēzelis ir jūsu guru, jo pat tik slikta īpašība kā ietiepība reizēm var būt ļoti noderīga.

Dvīņi 21.V – 21.VI

Atkal meklējat savu es? Attraucieties no spoguļa, nolieciet malā to glāzi un pado mājiņiet – nodarbes maiņa var kļūt gan par labu pašatklāsmes veidu, gan atpūtu.

Vēzis 22.VI – 22.VII

Apnicis rūpot atpakaļ? Atgādinām, ka automašīnai bez atpakaļgaitas ir vēl četri ātrumi, ar kuriem kustēt uz priekšu. Savukārt tiem, kuri pārāk ilgi kustējuši sev neierastā virzienā – ar galvu pa priekšu, laiks atgriezties pie kustības vērošanas atpakaļskata spogulīti.

Lauva 23.VII – 22.VIII

Lauvu pārņems ilgas pēc brokastīm gultā, bet, tavu nelaimi, medijums jūs nesaprātis un laimīgi springos pa saules izdedzinātajām plāvām. Neko darīt – būs vien jāceļas pašai.

Jaunava 23.VIII – 22.IX

Šūposities vālodzes šūpulīti un ilgosities kļūt par dzeguzi. Īstenojiet savus sapņus un sūtiet bērnus pie vecmāmiņām uz laukiem, uz nometnēm, uz... Arī bērni jutīsies atviegloti, īpaši, ja dzimuši Jaunavas zīmē.

Svāri 23.IX – 23.X

Ir lietas, ko nevar nosvērt. Ko nevar nosvērt, to var izmērīt. Ko nevar izmērīt, to var saskaitīt, bet viss pārējais ir māksla. Pēdējo arī baudiet, jūsu gars tiks veldzēts.

Skorpions 24.X – 21.XI

Dzelonis traucē komunicēt? Usnes, dadži, nātres ir sazēlušas – maskējieties, un nogaidiet labāku garastāvokli, viss būs kārtībā.

Strēlnieks 22.XI –

Ja neesat trešais tēv – tad muļķa veiksmi vai laimi varat negaidīt. Kējiet trāpīgāk vai nopērciet kādu šauja optisko tēmekli. Ir ta gadsimts!

Mežāzis 22.XII –

Šajā laika posmā Latvijā nodot briežu ragus. Lietieties, lai jūsējie nonākt rokās! Jums tādu nav. Nākamajai sezonai noteikti audzējiet, jo, kas mūs galina, tas padara stiprā.

Ūdensvīrs 20.I –

Šajā sausajā un karstajā sarā cilvēks ar ūdensspā gaidīts it visur – gan kūti mežā... Jūsu misija ir cīr ar stihiskām nelaimēm mēr neaizraucieties, ka par tādu nekļūstat!

Zivis 19.II – 20.III

Zivīm grūti – ziemā slī vasarā žūst... Jūs var glābt kā personiskais akvārijs!

Zvaigžņu izkapti vicinājusi M!

Krustvārdu mikla – latviešu valodas sinonīmi

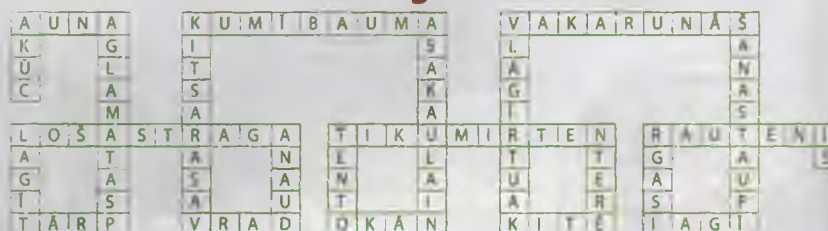
JAUTĀJUMI

Līmeniski: 1. Pliķis. 4. Neprasi aklam ceļu un muļķim (...). 7. Brazīliešu p de ja ar erotiskām gurnu kustībām. 9. Sabozies, nūrdīgs. 10. Plāpā niekus, r bez vajadzības. 11. Zābaklaīža. 14. Nelaist valā (ko satvertu). 18. Bezdarbī 20. Slikts cilvēks (sar. val.). 21. Brides, laiciņš. 22. Muļķes. 24. Pārkod (...), daļ pašu kodolu. 25. Vārgulis, nīkulis. 26. Ķermenis. 31. Puņķi, purpuļi. 33. Šķ riecens. 34. Grūst, gāžas. 35. Ausīga, nebēdnīga. 36. Palaistuve. 37. Kā vējš l kā miets atduras.

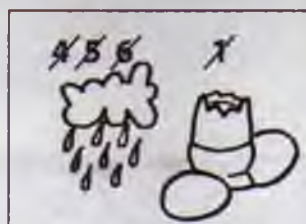
Stateniski: 1. Dzert, plostot. 2. Kur (...), tur cirpēji. 3. Meža dzīvnieks ar lieliem platiem ragiem. 4. Viegla rotaļlieta. 5. Pa vienu ausi iekšā, pa (...) laukā. 6. Plā galdiņa (...). 8. Mirklis, laiciņš. 12. Dizentērija. 13. Raudulis, pinkšķis. 15. Grī ieteka. 17. Sainis, paka. 19. Aizklājs. 23. Prieka, sajūsmas izpausme. 25. Se ģimis. 27. Kā mežā sauc, tā (...). 28. Juceklis, burzma. 29. Nievas. 30. Neredzī 32. Ķēmi, spoki.

Sastādījusi VIZMA KRONĪ

13. numura mezglu miklas atbilde

ĒBUSS

13. numura rēbusa atbilde ir:

GULOŠU NESIT.

Lielsais Brīnumzemes šovs

Sestdienās
20:15

Lielo Brīnumzemes Šovu

Skaties TV3 ēterā

Latviešu karavīri
Irākā joprojām
ir bruņojušies ar
novecojušiem
zvēdru
ieročiem...
/Avīžu ziņa/

- ŅEM CIET, KO BRĪNIES! ŠĪ IR PĀRBAUDĪTA MANTA! NO KĀRĻA XII ARSENĀLA...

Z. ZAHAR